

Turistický magazín

ročník XIV., březen 2020

ZDARMA

KAM

po Česku

www.kampocesku.cz

*Nemůžete
jeden druhému
důvěřovat? Pak
si také nemůžete
navzájem pomoci!“*

-Josef Čapek-

**Co říkají fialky psí květy?
Čas zamyslet se nad výlety?**

PŘEDPLATNÉ

SEND Předplatné s. r. o. | Ve Žlíbku 1800/77 | 193 00 Praha 9
 e-mail: send@send.cz | tel.: +420 225 985 225 | mobil: +420 777 333 370

REDAKCE KAM po Česku | Kubelíkova 30 | 130 00 Praha 3
 e-mail: redakce@kampocesku.cz | tel.: +420 222 944 816-7 | mobil: +420 602 223 279

www.kampocesku.cz

Milí čtenáři,

věřím, že toto oslovení mi ještě nějakou dobu vydrží. Neumím si představit, jak vás oslovuji každý měsíc milé ženy, muži, lesbičky, homosexuálové, transsexuálové, intersexuálové, bezpohlavní, nerozhodnutí o svém pohlaví, národnostní a etnické menšiny a všichni další, kteří mě nenapadli a napadnout měli. Neumím si také představit toalety budoucnosti, ani jak budou označeny.

Když ale nenajdeme tento „svatostánek“ včas, můžeme zle zatouchat. Dnešní označení WC (water closet – vodní záchod) nahradilo starší označení 00, což není mouka dvoumůlk. Vzniklo v 19. století v německých hotelích jako nultý pokoj, kde pro zdůraznění jeho důležitosti byla přidána druhá nula. Bude lépe v budoucnosti nebýt muž ani žena, jen nula vyvážená, a vrátit se k označení toalet nulou, nejlépe dvojitou.

Nepěknou vyhlídkou je, že důchodci se mohou díky zvyšování důchodů dostat do pastí exekucí, jiní přijít o příspěvek na bydlení a za zdraví platit díky doplatkům na léky až 2 700 Kč. Ceny rostou, kilo brambor za 59 Kč je nehoráznost a ceny jablek jakbysmet. Chceme-li tedy mít naději, musíme žít dlouho, abychom měli staré přátele. Ti jsou jistotou v nouzi, stejně jako šetřit. Čtvero ročních období smrskneme tedy na pošmourno, vedrosucho a ujedto. Dvanáct měsíců omezila již reklama na Vánoce, Valentýn, Velikonoce, černý pátek, půjčky a kuptesito, takže šest. Pracovní týden vidí uchazeči o práci tak, že: sobotu změnit na pracovní den, neděli na den před víkendem a pondělí–pátek na víkend. Tedy pět dní zaslouženého odpočinku po dvou dnech úmorné práce.

Ale všichni, co to cítí jako KAM, se mohou s námi vydat na další z mnoha dobrodružství při výletech za poznáním. Natruc na jaře a v březnu. Máme tipy nejen pro školáky na školní výlety, ale i pro všechny ostatní, školou nepovinné, co po dlouhých týdnech krátkých dnů a dlouhých nocí touží po výletech. Počasí se nepětrně, proč by mělo, ale je dost míst, kde když sprchne, je možné se schovat. Třeba v muzeu, galerii či chráněné dílně. Proto vybírejte dobře, kde jste nebyli, a jděte. Jen si pamatujte, že budete-li cestou mluvit s lidmi, dozvíte se, co jste nevěděli.

Luděk Sládek, šéfredaktor

vyšlo 25. 2.

vyšlo 24. 2.

vychází 2. 3.

KAM po Česku (měsíčník)

vydává v ČR: Vydavatelství KAM po Česku, s. r. o.
Kubelíkova 1108/30, 130 00 Praha 3, IČ: 04892232
tel.: +420 222 944 816–7, e-mail: redakce@kamocesku.cz
www.kamocesku.cz
registrováno: MK ČR E 17865, ISSN 1802–8640

grafický návrh, zlom a předtisková příprava: Luděk Dolejší, tisk: Akontext, s. r. o.
distribuce pro předplatitele: jménem vydavatele zajišťuje SEND Předplatně, s. r. o.,
tel.: +420 225 985 225, e-mail: send@send.cz, www.send.cz

foto Kalendárium: © Wikimedia Commons, autoři: D. Novotný, Xerestomus
titulní strana: foto © Luděk Sládek

Zaslání příspěvku nebo díla dává vydavatel souhlas vydavatel i jeho šíření v tištěné či elektronické podobě. Za zveřejnění inzerce a PR článků odpovídá zadavatel. Za změnu programu odpovídá pořadatel. Přetisk článků včetně obrázků se vyslovně zapovídá.

Veškerá práva včetně práva reprodukce jsou vyhrazena.

© Vydavatelství KAM po Česku, s. r. o.

Píseň práce

Stává se vám, že ráno zaslechnete nějakou melodii, která vám pak v hlavě uvízne, a vy si ji pak broukáte celé dopoledne? Přesně takhle mi uvízla melodie z reklamy na dětský Lipiňáček. Tak si ji broukám celé dopoledne, a ne a ne přijít na to, odkud ji znám.

Pak mě to trklo! Vždyť ji zpíval Walda Matuška na text Zdeňka Borovce „Čert ví (kdy kotvy zvednem)“ už v roce 1970. Trochu jsem zapátral a zjistil, že melodie má krásný příběh, o který vás nemohu připravit. Jde o lidovou píseň známou jako „Drunken Sailor“ nebo „What Shall We Do with a the Drunken Sailor?“ (Co máme dělat s opilým námořníkem?). Předpokládá se, že první verze „shanty“, tak se říkalo této námořnické pracovní písničky, pochází z počátku 19. století. V té době lodě i posádky lodí, zejména vojenských, byly dostatečně velké a umožňovaly tahat námořníkům lano po dlouhé palubě. V druhé polovině 19. století prý byla dokonce jednou ze dvou povolených písní v britském královském námořnictvu. Ale pokrok člověka hrne před sebou, a tak shanty byla později nahrazena povely píšťalky a technikou. Své využití měla také na obchodních a rybářských lodích, kde podobně jako u lodí válečných podporovala a koordinovala fyzicky náročnou práci námořníků (zvedání kotev, tahání plachet, sítí, lan, ale také při nakládání a vykládání lodí). Protože byla Velká Británie v 19. století také námořní velmocí, jsou písně shanty nám dochované jen v angličtině. No, angličtina to úplně není, spíše se jedná o jakýsi jazykový mišmaš v nesouladu s melodií. Ale jak víme, účelem shanty nebyl zpěv, ale pracovní koordinace námořníků, proto byl kladen důraz na rytmus, nikoli na slova. Když pokrok shanty odzvonil, zpívala se dál, ale už jen pro zábavu. Ve 20. století se dostala do repertoáru mnoha zpěváků a skupin a patrně věčnou slávu jí zajistila skupina The Irish Rovers. Přestože je známo mnoho různých textů, v každém se vždy najde táž otázka: „Co budeme dělat s opilým námořníkem brzy ráno?“

Je to jen můj pocit, přestože zdařilá reklama ujišťuje rodiče i děti, že v Lipiňáčku není zlá Škrobotnice (škrob), Žela-Týna (želatina), Udusík (dusík) ani Xanthanka (xantax), u mě zvolená melodie vyvolává jinou představu. Co budeme dělat s opilým námořníkem brzy ráno? Místo lodivoda si vybavím rodiče, který jako kára ráno tlačí do školky kočárek naložený konzumentem Lipiňáčku. Být reklama na melodii domácí, třeba „Kapitáne, kam s tou lodí, nevěčte ji do poschodí, probudíte partaje...“ Pavlína Filipovské (Suchý – Šlitr, 1964), budu v klidu.

Luděk Sládek

■ KAM vybírá z obsahu

Mečislav Piastovec	2
Husité, bojte se Johanky!	4
Farář spisovatelem	6
Královský architekt	7
Státní vlajka	10–11
Tábor slaví 600 let	16
Z dolu na profesorský stupínek	20
Zámek Klášterec nad Ohří	21
Kraj mého srdce 2019	22
Skoro zapomenuté letovisko	24
Za zábavou i poznáním do Třebíče	25
Kam na školní i rodinný výlet?	26
Technické muzeum v Brně otevírá své památky	27
Je libo Kolaloku?	29

Mečislav Piastovec

(1 055 let)

Nám známý jako Měšek I. (asi 935 – 25. 5. 992) byl prvním doloženým polským knížetem. Za jeho vlády Piastovci spojili Velkopolsko, Mazovsko a oblasti Sieradze a Łęczyce se Slezskem a Západním Pomořím.

Měšek usedl na knížecí stolec zřejmě počátkem šedesátých let 10. století. Roku 965 se oženil s dcerou českého knížete Boleslava I. Doubravkou, křesťankou, proto i on musel být 7. března 965 také pokřtěn. Nechal zničit pohanské modly a s Přemyslovci společně čelil výbojům Němců a polabských Veletů. Spojenectví skončilo po smrti Doubravky, když roku 990 s pomocí říše obsadil přemyslovské Slezsko. Po smrti Měška se zmocnil knížecího stolce Boleslav Chrabrý, syn Doubravky, který bratry i s jejich matkou vyhnal ze země.

Měšek I. v knize z roku 1917

Josef Grof

foto © Wikimedia Commons

Na zeleném (660 let)

Žebravý řád servitů pozval do Prahy Karel IV. (1360), který tak dostal slibu po přestálé nemoci před obrazem v klášteře servitů na hoře Monte Senario u Florencie. Nebo jen aby čelil úpadku víry v Praze...

Papež Inocenc VI. vyhověl Karlově žádosti (1359) a 24. března 1360, podle Beneše z Weitmile, byl v Praze servity založen klášter (dokončen 1375). Ti zde také vybudovali nový gotický kostel Zvěstování Panny Marie. Ten je od roku 1995 pravoslavným chrámem Zvěstování Přesvaté Bohorodice Na Slupi. Původně „in viridi“ (na zeleném), pak „na trávníčku“ (louky u Botiče), později jen „Botič“. Pojmenování „Na Slupi“ pochází ze staročeského „slup“ (sloup), protože klenba kostela spočívá na jediném sloupu – pilíři. Podle jiného výkladu má dnešní obvyklé pojmenování původ v 16. století a je odvozeno od slupů – nádrží na ryby, které byly v nedalekém Botiči umístěny.

Klenba kostela vynesena na jednom sloupu

Antonín Fridrich

foto © Encyklopedie Prahy 2

KAM na výlet s RADOVANEM LIPUSEM

Divadelní, televizní a rozhlasový režisér Radovan Lipus se narodil 12. června 1966 v Třinci. Po absolvování tamního gymnázia se věnoval studiu teorie kultury na Univerzitě Palackého v Olomouci a následně přešel na obor režie a dramaturgie na pražské DAMU. V roce 1992 nastoupil jako kmenový režisér činohry do Národního divadla moravskoslezského v Ostravě a setrval zde až do roku 2008. Následně působil v pražském Švandově divadle a od roku 2010 je režisérem ve svobodném povolání. Mezitím začal společně s Davidem Vávrou natáčet dokumentární cyklus Šumná města, který se následně po 66 dílech rozrostl také o mezinárodně koncipované Šumné stopy. V současné době Radovan Lipus pohostinsky režiruje v divadlech po celé republice. Momentálně připravuje v Divadle na Vinohradech inscenaci Český román, která bude mít premiéru 20. března.

Režisér Radovan Lipus

KAM byste pozval naše čtenáře na výlet po České republice?

Čtenáře vašeho magazínu bych velice rád pozval na Těšínsko, protože je to neprávem opomíjený šumný kout České republiky a pro mnohé také ten

nejvzdálenější. Je to však velmi rozmanitý region, ve kterém dochází k zajímavému střetu doposud neporušené přírody Těšínských Beskyd, třeba pralesa Mionší, a lidových staveb s industriálem v podobě Třineckých železáren. Na Těšínsku je také pozoruhodně autentické prolnutí české a polské mentality a kultury, která se projevuje nejen dvojjazyčnými nápisy, ale především specifickou regionální tradicí, nářečím, folklorem i kuchyní.

Děkuji Vám za zajímavý tip na výlet a dovoluji mi, abych Vám popřála mnoho úspěchů v profesním i osobním životě.

Tereza Blažková

Slezské nebo též Těšínské Beskydy

foto © Wikimedia Commons, archiv Radovana Lipuse

Dopisy čtenářů

V novém roce Vám přeji hlavně zdraví, ostatní si koupíte!

Vladislav Haraf

Máte pravdu, zdraví nekoupíme, i když si to někteří naivně myslí. Moc děkujeme za Vaše přání.

Dobrý den! Chtěla bych Vás pochválit za velmi pěknou a vtipnou obálku lednového magazínu Kam po Česku. Časopis se nám moc líbí. Rádi součtějíme a také v něm najdeme spoustu užitečných informací a námětů na výlety.

Hertíkovi

Děkujeme za přízeň i pochvalu a nejste sami, komu se titulní strana dvojčísla leden–únor 2020 líbila.

Vážený pane šéfredaktore, lepší titulní list jste si nemohl vymyslet! Je to 1*. Nemíním Vám „pochlebovat“ (používám starý výraz), ale i obsahově jako vždy – myslím, že každý si v „KAMu“ něco našel. Jen nám (např. v Kolíně) stále chybí ten sníh! Současní vědci a meteorologové říkají, že na čtyři roční období můžeme zapomenout. Ještě že jsme měli to štěstí a že jsme je zažili – já. Stále si zatím opakuji – jaro, léto, podzim, zima, a proto: podnebí je to, co očekáváte, počasí to, co dostáváte (možná se pletu, ale výrok Jiřího Grygara). Informace nejstarší pošty na světě: skotské městečko Sanquhar

Zaslal nám náš věrný příznivec ze Šumavy

(1712) je k máni za 275 000 liber (tak bychom měli začít šetřit), Stockholm (1720) a Santiago de Chile (1772). I bez peněz se dá ještě mnoho udělat, bez času nic (Jan Neruda). Proto např. ve volné chvíli někde podle KAMu!

Miloslava Lajksnerová, Kolín

Vážená paní Lajksnerová, děkuji za milé i poučné psaní a věřte, že nebýt psaní, neví svět, co si má myslet. František Nepil to moc krásně popsal na příkladu knihy: „Kniha je mezi dárky tím, čím je pro nás Říp mezi horami, Vltava mezi řekami a lípa mezi stromy.“

Luděk Sládek, šéfredaktor

Jsem váš selský král! (705 let)

Šprtouchlata, šprýmy nebo věci šklebně na rub obrácené jsou v Čechách doma. Jára Cimrman nebo Josef Švejk možná čerpali inspiraci právě u sedláka Jakuba, který se prohlásil selským králem.

Údajný selský král Jakub

řečník zaujal na jaře 1445 svými výroky o tom, že ho sám svatý Václav vyzval k záchraně české země v těžké době po husitských válkách. Jakub přesvědčil stovky lidí, že zemi doteď vládla nemechla, že on maká a jako jediný zachrání zemi před bídou a zmarem. Zbudoval si přístřešek, vytvořil administrativní aparát v podobě rady čtyř starců a jmenoval písaře pro šíření manifestů a listů. Posluchači a poutníci mu nosili jídlo a jeho myšlenky se rychle šířily. To se ale nelíbilo vrchnosti. Proti pobuřování a náznakům lidové rebelie bylo třeba zasáhnout. Stráž Jakuba zatkla a předvedla před purkmistra do Prahy, který na základě dalších zpráv a osobního setkání usoudil, že samozvaný prorok je spíše ducha pomateného a není nebezpečný. Nešťastníka údajně vybavil něco penězi na cestu domů, a tak se skončilo Jakubovo kralování.

-babok-

Ono si takhle přijít na návěs do Stadic, odkud pochází bájný Přemysl Oráč, a prohlašovat se za budoucího selského krále, to už chce velkou dávkou odvahy. Jestli šlo o nějakou medovinovou sázku, nebo pomatení mysli, to se asi už těžko dozvíme. Zajímavé ale je, že neznámý, leč charismatický

foto © Wikimedia Commons

Začátek konce království (600 let)

Papežská bula papeže Martina V. byla vydána 1. března 1420 ve Florencii a vyhlásila křížovou výpravu proti všem viklefstům a husitům. Začínala vzosnými slovy „Omnium plasmatoris domini“. Ve jménu Stvořitele všech věcí tohoto světa a ve jménu Božím na sebe měli vzít lidé kříž a vojensky potlačit husitskou revoluci.

Papež tak učinil po dohodě se Zikmundem Lucemburským, dědicem českého trůnu, který přijal českou korunu koncem roku 1419 v Brně. Zikmund však nehodlal splnit požadavky husitů a počítal s tím, že si českou korunu vybojuje mocí, k čemuž ale potřeboval svolení papeže. Stalo se a vše mělo být vyhlášeno v průběhu říšského sněmu ve Vratislavi. V té době přicestoval do Vratislavi přední pražský kupec Jan Krása, který hlasitě v hospodě nesouhlasil s odsouzením Jana Husa a chválil kalich.

Byl uvržen do žaláře a na druhý den ráno i Mikuláš z Betléma, student pražský, jenž byl do Vratislavi vyslán k Zikmundovi se žádostí o povolení kalicha v Čechách. Mikuláš měl být za trest usmýkán koňmi, ale zřekl se kalicha. Krása však odmítl naléhání

foto © Wikimedia Commons, autor Aleš Nováček

Papež Martin V., vl. jm. Odo z Colony (1368–1431)

papežského legáta Fernanda a zpola usmýkán koňmi byl poté 14. 3. 1420 upálen. Následující neděli 17. března 1420 došlo k proklamaci klatby nad Čechy, která byla později přibita na kostelní dveře a vyhlášena z kazatelny. Vše ale mělo opačný výsledek, než Zikmund předpokládal. Zpráva o vyhlášení křížové výpravy zburcovala husitské Čechy a přispěla k rozhodnutí postavit se Zikmundovi. V létě téhož roku stanulo před Prahou na 30 000 křížáků. Klatba přesto měla na České království zničující

dopad. Zákaz obchodovat v kacířské zemi přiměl kupce obcházet Prahu severně přes Lužici a Krakov či jižně přes Vídeň, která se až tehdy stala významnějším městem.

Josef Grof

Znak zemi Koruny české, používaný v letech 1348–1918, moderní varianta znaku od H. G. Ströghla

Diskriminační ústava

(520 let)

Český zemský sněm přijal 11. března 1500 tzv. Vladislavské zřízení zemské. Jednalo se o souborný zákoník privilegií, nálezů zemského soudu a sněmovních usnesení, který těžce postihoval práva královských měst.

Redakce „nové české ústavy“ se ujal královský prokurátor Albrecht Rendl z Oušavy. Zákoník těžce postihoval královská města, kterým bylo upřeno právo podílet se na zemské vládě. Účast na sněmech byla vyhrazena jen pánům a rytířům; výjimkou byla situace, kdy se jednaly záležitosti samotných měst. Rovněž byla značně omezena královská moc. Zástupci měst s novým zemským zřízením nesouhlasili a nikdy je nepřijali.

-aba-

foto © Wikimedia Commons

Korunovaná Žofie

(620 let)

Žofie Bavorská (1376 – 4. 11. 1428) se narodila vévodovi Janu II. Bavorskému (asi 1341–1397) a Kateřině Gorické († 1391). Byla druhou manželkou Václava IV., ale také dcerou bratrance jeho první manželky Johany Bavorské (asi 1356–1386).

Dětství prožila v Landshutu u strýce Bedřicha, se kterým roku 1388 odjela do Prahy, kde jako 12letá okouzila Václava. O rok později se 2. 5. 1389 konala v Chebu svatba. Spory Václava s arcibiskupem Janem z Jenštejna komplikovaly Žofiu korunovaci, která se konala až 15. března 1400, a téhož roku byla korunována i královnou římskou. Václav dal sepsat rukopis Bible Václava IV. a Žofii věnoval věnné město Dvůr nad Labem, později Dvůr paní králové, dnes Dvůr Králové. Kdyby nic jiného, přisoudila historie Žofii roli věrné obdivovatelky Jana Husa.

Václav IV. a Žofie, Bible Václava IV., konec 14. stol.

Alois Rula

foto © Wikimedia Commons

Historia magistra vitae

1. 3. 1785 (235 let)

V pražském Klementinu byla naměřena teplota $-27,6^{\circ}\text{C}$, vůbec **nejnižší teplota** během měření v období 1775–2019. Naopak zatím nejvyšší teplota byla zaznamenána 27. 7. 1983, kdy rtuť teploměru vystoupala na $37,8^{\circ}\text{C}$. Nejnižší teplota určená pozemním měřením byla $-89,2^{\circ}\text{C}$ v Antarktidě.

1. 3. 1835 (185 let)

Kníže **Oettingen-Wallerstein** založil na Zbraslavi první českou řemeslnickou školu. Neměla znaky dnešní školy, pořádala jen krátkodobé akce pro zdokonalování řemeslné dovednosti, osvědčila se, a tak byly v následujícím roce vytvořeny podobné školy na Křivoklátě a v Krásné Lípě.

3. 3. 1850 (170 let)

Česko-rakouský chemik **Zdenko Hans Skraup** se narodil 3. 3. 1850 v Praze († 10. 9. 1910). Byl synovcem Františka Škroupa, autora české hymny. Věnoval se chemii, objevil reakci zvanou Skraupova syntéza, první syntézu chinolinu. Jeho syn Siegfried Skraup byl také chemik.

4. 3. 1515 (505 let)

Celé **město Most lehlo popelem**. Obrovský požár si vyžádal množství obětí. Příčina byla přitom banální. Jedna žena cosi smažila a oheň se pokoušela hasit olejem. Díky požáru však začal vznikat kostel Nanebevzetí Panny Marie (1517), proslulý svým stěhováním o 841 m v roce 1975.

5. 3. 1560 (460 let)

Velký **požár** skoro zničil celou **Litomyšl**. „Okolo hodiny osmnácté Litomyšl město téměř všecko vyhořelo.“ (Kalendář historický národa českého, Daniel Adam z Veleslavína, str. 204) Požár vypukl ve sladovně a velmi rychle se šířil. Přes velké materiální škody si vyžádal jen 4 mrtvé.

Bitva až do soumraku (600 let)

Bitva u Sudoměře se odehrála 25. března 1420. Svedla proti sobě nepočtený oddíl husitů s početnějším i lépe vyzbrojeným uskupením strakonických johanitů a katolických pánů plzeňského landfrýdu. Porážce neunikl ani oddíl obávaných rytířů přezdíváných „železní páni“.

Radikálové Břeňek Švihovský z Dolan, Chval a Kuneš z Machovic, Valkoun z Adlaru a Jan Žižka opustili po sjednaném příměří obleženou Plzeň. Důvodem byla žádost kněze Hromádky o pomoc obci Tábor. Oddíl 400 pěších, 12 vozů a 9 jezdců vyrazil z Plzně asi 23. 3. Strakoničtí johanité mistra převorství Jindřicha z Hradce, železní páni kutnohorského mincmistra Mikeše Divůčka z Jemniště a Petra ze Šternberka a plzeňský landfrýd Bohuslava ze Švamberka napadli oddíl husitů 25. března – podle Vavřínce z Březové vedený Břeňkem Švihovským z Dolan, nikoli Žižkou. Husité postavili vozovou hradbu u usedlosti Sudoměř, za pár metrů širokou hrází rybníků Markovec (napuštěný) a Škaredý (vypuštěný).

Postavení husitů nedovolilo početnějšímu nepříteli rozvinout útočný jízdní šik, proto první řada utrpěla ztráty po salvě ze střelných zbraní a vozové hradby dosáhl až druhý sled. Část katolických pánů chtěla husity napadnout po dně vypuštěného rybníka Škaredý, což dalo možnost pohyblivějším husitům zaútočit. Boj probíhal několik hodin, do západu slunce a příchodu mlhy, kdy se sebevědomí útočící páni dali na ústup.

BITVA U SUDOMĚŘE 25. III. 1420

Plánek bitvy u Sudoměře, podle Husitství.cz

Zprávy o padlých jsou nejisté, ale byly jistě vysoké a padl také Břeňek Švihovský z Dolan a zraněním později podlehl i Jindřich z Hradce.

-lgs-

foto © Husitství.cz

Husité, bojte se Johanky! (590 let)

Husité na vrcholu svých sil ohrožovali svými výpady střední Evropu. Osmnáctiletá francouzská mademoiselle **Jeanne d'Arc** (slečna Johanka z Arku), chcete-li Panna orleánská, na to měla jiný názor. Husitům poslala výhrůžný list.

Husitská spanilá jízda (v dobové terminologii rejs) za hranice Čech počátkem roku 1430 vyvolala doslova zděšení. Snadnému průchodu českých kacířů Saskem, Durynskem a Bavorskem od Vánoc do masopustu nebyl nikdo schopen zabránit. Zprávy o tom neunikly ani vycházející hvězdy francouzského nebe Johance z Arku. Bojovná mladá dáma, která porazila Angličany, osvobodila Orléans a pomohla Karlovi VII. ke královské koruně, se rozzlobila do té míry, že 23. března 1430 poslala husitům z hradu Sully výhrůžný dopis. „... rozvracíte chrámy, rozbijíte a pálíte obrazy vytvořené pro svaté vzpomínky a vraždíte

Johanka z Arku

křesťany proto, že prý nemají vaší víry. Nedožvím-li se, že jste se napravili, nechám asi Angličany a vytrhnu proti vám, abych, nemohu-li jinak, mečem vyhladila tu vaši hloupost a tvrdošjnou pověru a zbavila vás buď kacířství, nebo života.“ Na Johancino varování husitům ale nedošlo. Vlivem vnitřních událostí byla o rok později zrazena vlastními, zajata, vydána Angličanům a upálena na hranici. Zajímavé je, že na rozdíl od Jana Husa, též upáleného na hranici, došlo v případě Johanky již roku 1464 k církevní rehabilitaci a v roce 1920 k prohlášení za svatou.

-babok-

foto © Wikimedia Commons, autor Dante Gabriel Rossetti

1535
(485 let)
Vilém z Rožmberka
* 10. 3. 1535
† 31. 8. 1592
český šlechtic, politik, představitel českých stavů

1770
(250 let)
Šebestián Hněvkovský
* 19. 3. 1770
† 7. 6. 1847
český národní buditel a básník

1810
(210 let)
Antonín Vincenc Šlechta
* 14. 3. 1810
† 2. 1. 1886
český lékař, zakladatel Lázní Sedmihorky

Jak to dopadne, když to dopadne (430 let)

Připomeňme si jeden z nejdůležitějších pohybových zákonů, a v praxi nevědomky každodenně používaný – volný pád. Novodobý pohled na měření zemské gravitace nás vrací do konce 16. století, kdy volný pád určil a popsal Galileo Galilei (1564–1642).

Navázal tak na nepřesné tvrzení Aristotela (384–322 př. n. l.), že předměty s různou hmotností padají různou rychlostí. Galileo tak předběhl Isaaca Newtona (1643–1727 podle gregor. kal.), obecně považovaného díky jeho pohybovým zákonům za průkopníka moderního pohledu na pohyby těles a gravitace. Galileo se na základě svých pokusů domníval, že různě těžká tělesa padají ve vakuu se stejným zrychlením. Legenda říká, že Galilei shazoval z Šikmé věže v Pise různé předměty, aby zjistil zákonitosti volného pádu, a vyvrátil tak základy Aristotelova učení o pohybu padajících těles. Svými pokusy dokázal, že volný pád je pohyb rovnoměrně zrychlený směrem svisle dolů.

Důkazem byla pozdější tzv. Newtonova trubice, ve které lze po odčerpání vzduchu sledovat např. pád peříčka a kovové kuličky, kdy peříčko dopadne ve stejném okamžiku jako kulička. Z toho vyplývá, že tíhové zrychlení je pro všechny předměty padající ve vakuu stejné, mají stejné zrychlení, nezávisle na své hmotnosti. Trvalo však ještě více než 380 let, než jsme si uvědomili význam Galileiových představ o volném pádu. Stalo se tak v roce 1971 během televizního přenosu z Měsíce, kde velitel Apolla 15 David Randolph Scott demonstroval pád pířka a kladiva. Jak myslíte, že to dopadlo?

Lucie Sládková

Portrét Galileia Galileie od Justuse Suttermanse, 1635

Bitva u Jankova (375 let)

Hrůza! Řež! Zmar! Třicetiletá válka v Čechách začala a potom se potloukala spíš po Evropě. V její konečné fázi se jako spráskaná fena do Čech zase vrátila bitvou u Jankova.

Krvavá řež u Jankova svedla proti sobě 6. března 1645 vojska švédská a císařská. Švédové pod vedením Lenharta Torstenssona táhli na Moravu, aby se spojili se sedmihradským knížetem Jiřím Rákóczim a společně

dobyli císařskou Vídeň. Zabránit jim v tom měli maršálové Hatzfeld a Götz a Johann von Werth. Stoupenci císaře zaujali výhodnější pozice podél dlouhého lesnatého hřebene a čekali. Mazaní Švédové obratným nočním

manévrem obešli levé císařské křídlo a dělostřeleckou palbou nemilosrdně ničili protivníky. Navzdory polednímu vzepětí a pomoci bavorského jezdeckta bylo odpoledne jasno. Armáda Habsburků byla ostudně poražena a ztratila přibližně 4 000 mužů včetně maršála Götze. Stejný počet padl do zajetí včetně maršála Hatzfelda a dalších pěti generálů. Generál Werth uprchl do Bavor. Samotný císař Ferdinand, který pobýval tou dobou v Praze, chvatně spěchal také do bezpečí. Zkáza se zdála být nedozírnou. Přesto se Švédům jejich záměr nepovedl. V cestě na Vídeň stálo Brno, které jejich tříměsíčnímu nátlaku odolalo. Švédové nakonec odtáhli a mír už byl téměř na dosah...

-liban-

Památník bitvy u Jankova

1815
(205 let)
Josef Walter
* 27. 3. 1815
† 16. 6. 1890
český pedagog,
autor učebnic,
čítanek a knih
pro mládež

1815
(205 let)
František Hajniš
* 31. 3. 1815
† 27. 12. 1885
český básník
a humorista

1820
(200 let)
Vincenc Dominik Bíba
* 25. 3. 1820
† 2. 6. 1906
český pedagog,
tvůrce metodiky
pro základní
školy

8. 3. 1895 (125 let)

Český podnikatel a síťkař **Vavřín Krčil** se narodil 8. 3. 1895 v Aspangu († 17. 10. 1968). Síťovat se naučil od své matky v jedenácti letech a síťkáním se živil celý život. Vynalezl tašku síťovku. Jeho žena Marie se věnovala nejen síťkání, sbírala lidové tkaniny na Horácku.

8. 3. 1950 (70 let)

Krasobruslařka **Ája Vrzáňová** (1931–2015) se podruhé stává mistryní světa v krasobruslení v Londýně. První titul mistryně světa získala o rok dříve v Paříži. V roce 1950 byla i mistryní Evropy (Oslo). V témže roce získala i zlatou medaili na Mistrovství Československa v Ostravě.

10. 3. 1265 (755 let)

„Z poručení a jménem Přemysla Ottagara II., krále českého, vymezeno a vyměřeno ... místo k klášteru budějovickému, prvé nežli se město Nových Budějovic stavěti začalo.

Budějovický klášter, sličná stavba gotická“ (Kalendář historického národa českého, Daniel Adam z Veleslavína, str. 222)

11. 3. 1500 (520 let)

Český sněm přijal **Vladislavské zřízení zemské**, první obdobu české ústavy. Autorem a tvůrcem ducha zákona byl odpůrce politického vzestupu městského stavu, královský prokurátor Albrecht Rendl z Oušavy. Zřízení významně omezilo královskou moc. Obsahuje 554 článků. Zrušeno bylo 1627.

12. 3. 1895 (125 let)

Český světoběžník, spisovatel a bojovník proti nacismu **Otakar Batlička** se narodil 12. 3. 1895 v Praze († 13. 2. 1942). V mládí cestoval a zážitky převedl do autobiografických dobrodružných povídek. Po okupaci a vzniku protektorátu se zapojil coby radioamatér do odboje.

Historia magistra vitae

12. 3. 1915 (105 let)

Prozaik, publicista, scenárista a překladatel **Jiří Mucha** se narodil 12. 3. 1915 v Praze († 5. 4. 1991). Byl synem malíře Alfonse Muchy. Studoval medicínu v Praze a Paříži, dále i dějiny umění a orientalistiku. Jeho nemanželská dcera Jarmila zdědila výtvarné nadání po svém dědovi.

13. 3. 1855 (165 let)

František Josef I. zrušil **trestnici na hradě Špilberku** v Brně a její prostory se na dalších sto let změnila na vojenskou kasárna. Civilní věznice byla na Špilberku zřízena z rozhodnutí císaře Josefa II. roku 1783. Jedním ze známých vězňů byl legendární loupežník Václav Babinský.

13. 3. 1950 (70 let)

Naštvané **hokejové mužstvo ČSR** se sešlo v restauraci U Herdíků poté, co jim komunistický režim nedovolil odcestovat na Mistrovství světa v Londýně k obhajobě zlata. Začalo se nadávat na komunisty, a tak šel celý tým do vazby. Jedenáct hráčů bylo odsouzeno za vlastizradu a špionáž.

14. 3. 1420 (600 let)

„**Jan Krása**, příjímám Věnečník, měštěnin Nového Města pražského, v městě Vratislavi, ... proti upálení Mistra Jana z Husince mluvil, na smrt ortelován, ... z rozkazu císaře Zigmunda koňmi po městě smýkán a upálen.“ (Kalendář historický národa českého, Daniel Adam z Veleslavína, str. 239)

16. 3. 1880 (140 let)

Československý generál **Eduard Kadlec** se narodil 16. 3. 1880 v Ústí nad Labem († 19. 8. 1961). Byl jedním z velitelů československých legií v Rusku. Zúčastnil se vítězných bitev u Bachmače a velké bitvy o Murino na transsibijské magistrále. Komunisty byl degradován na vojína.

Když sedláci povstali (245 let)

Na rynku se začínají houfovat nespokojení sedláci. Šuškej si, že prý vrchnost tají jakousi listinu, která by zmírnila jejich robotní povinnost. „Přece to tak nenecháme, dřeme do úmoru, hladovíme, a ke všemu úroda žádná.“ Zpráva se rozletí po celé zemi. Tím začala slavná selská rebelie.

V lednu 1775 se k první vzpouře odhodlali sedláci z Teplicka, v průběhu února se k nim postupně přidávali rolníci z Broumovska a Náchodska, kde působilo „Selské gubernó“ v čele s rychtářem Antonínem Nývltlem, představitelem celého povstání. Sedláci se začali houfovat, popadli kopáče, motyky, cepy, rýče a vytáhli proti vrchnosti. Táhli krajinou, plenili a pustoli panské dvory, zámky i usedlosti. Sedláci z okolních vesnic se k nim v nadšení přidávali. V březnu se předáci povstání odhodlali k vyjednávání přímo se zemskou radou. Vydali se proto do Prahy, kde je však vojsko pozatýkalo. Mezitím panovnice Marie Terezie vydává patent, kterým vybízí

Pomník selských bouří v Chlumci nad Cidlinou Jakuba Obrovského

sedláky, aby se v poklidu rozešli a čekali na nové vyměřovací povinnosti. Malá část sedláků se sice rozešla, ale ostatní dále plenili. Když 25. března dorazili k Chlumci nad Cidlinou, měšťané zatarasili ulice a byli připraveni odrazit útoky povstalců. V hodině dvanácté pro město přichází vojsko a sedláky společně s měšťany odrazí – dva se utopí, dva budou zabiti a 74 skončí v zajetí. Nakonec „dopadnout jako sedláci u Chlumce“ nebylo tak zlé. Povstání bylo sice poraženo, ale urychlilo vývoj událostí. Již 13. 8. 1775 vydává Marie Terezie Čtvrtý robotní patent a o šest let později její syn Josef II. nevolnictví zruší.

Martina Jurová

Farář spisovatelem (200 let)

Letos 16. března uplyne 200 let od narození významného moravského vlastence, spisovatele a kněze **Beneše Metoda Kuldy**. Proslul především jako sběratel a zapisovatel lidových moravských pohádek.

Narodil se 16. března 1820 v Ivančicích do početné rodiny kožešníka. Po vychození obecné školy studoval na jihlavském gymnáziu a poté odešel do Brna, kde pokračoval ve studiu filozofie a teologie. Po vysvěcení přijal místo kaplana v Židlochovicích (1845), kde vznikla jeho první literární díla. Během let také působil v Loděnicích a později v Brně, kde redigoval kalendář Moravan a psal články a úvahy do České včely, Pražských novin, Moravských novin a Vídeňského týdeníku. Zároveň vydával sbírky veršů a prózu. Do let Kuldova brněnského působení spadají vydání Moravských národních pohádek. V letech

B. M. Kulda na portrétu Jana Vilímka

1853–1854 se léčil v Rožnově pod Radhoštěm a v okolních vesnicích se seznámil s lidovými vyprávěči a začal si jejich vyprávění zapisovat. Vydal celkem pět svazků Moravských národních pohádek a pověstí. V pozdějších letech byl zvolen poslancem Českého zemského sněmu a roku 1870 byl jmenován kanovníkem vyšehradským. Bohužel oslepnutí v posledních letech jeho života jej vzdálilo od veřejného dění i spisovatelské práce. Svá pozdější díla už byl nucen pouze diktovat. Beneš Metod (Method) Kulda zemřel v Praze 6. 5. 1903 a jako význačná osobnost byl pohřben na Vyšehradském hřbitově. Drahomíra Samková

1865
(155 let)
Františka Kyselková
* 27. 3. 1865
† 23. 7. 1951
moravská etnografka, sběratelka lidových písní

1895
(125 let)
Karel Koželuh
* 7. 3. 1895
† 27. 4. 1950
český reprezentant v tenise a ledním hokeji

1900
(120 let)
Jiří Wolker
* 29. 3. 1900
† 3. 1. 1924
český básník, představitel tzv. proletářské poezie

Vynálezce a rektor (190 let)

Rádi bychom si připomenuli českého vynálezce a strojího inženýra **Augusta Salabu**. Byl rovněž váženým profesorem Pražské techniky, kde se stal dvakrát i jejím rektorem.

August Salaba se sice narodil 12. března 1830 v Bohorodczanech v Haliči (dnešní Ukrajina), ale oba rodiče pocházeli ze Semil. Studoval na reálném gymnáziu ve Lvově a Samboru a po maturitě pokračoval ve studiu na Lvovské polytechnice (1853–1858). V dalším roce pak ještě studoval architekturu na vídeňské Akademii výtvarných umění. V roce 1868 přesídlil do Curychu, kde byl zvolen asistentem katedry pro stavbu strojů na Vysoké škole technické u profesora Veita. Potom nastoupil místo profesora na Pražské technice, dnešní ČVUT. Ve dvou funkčních obdobích (1878–1879 a 1883–1884) byl dokonce jejím rektorem. Profesor Salaba uveřejnil celou řadu pojednání o věcech strojího inženýrství

August Salaba, před rokem 1894

v nejrůznějších odborných časopisech. Navrhl několik systémů rozvodů pro parní stroje a v roce 1890 zkonstruoval stroj na zkoušení pevnosti materiálů, za který na Jubilejní zemské výstavě v Praze v roce 1891 získal zlatou medaili. Je také spoluautorem českého strojího názvosloví, byl aktivním členem Spolku inženýrů a architektů, kterému i předsedal. V té době (1892–1893) se zasloužil o vznik časopisu Technický obzor. Jako profesor se snažil o podporu teorie praktické výuky, což na konci 19. století ještě nebylo obvyklé. Profesor August Salaba zemřel 28. 1. 1894 v Praze. Na jeho památku byla po něm pojmenována ulice v areálu ČVUT.

František Jehlička

foto © Wikimedia Commons, autor Jan Vilím

Královský architekt (165 let)

Český architekt ve službách rumunského královského dvora **Karel Zdeněk Líman** se narodil 3. března 1855 v Mladé Boleslavi. V rodině s tesařskou tradicí, kde otec Václav z Nemyslovic i děd byli tesaři.

Nádvoří hradu Bran

Sinaia, zámek Peleş

Karel Zdeněk Líman, před rokem 1920

Po gymnáziu studoval na Polytechnice v Praze a na Stavební akademii v Mnichově. Poté pracoval od roku 1879 pro vídeňský ateliér Fellner a Helmer. Roku 1884 navrhl dům otci v Mladé Boleslavi (Pražská 224) a přesídlil do Bukurešti, kde pracoval jako úředník ministerstva kultury. V roce 1894 vstoupil do služeb krále a do

roku 1904 dozoroval stavby architekta Andrého Lecomta du Noüy. Jako jeho pomocník se podílel na rekonstrukci kostelů Tří Hierarchů a sv. Mikuláše v Jasy. Poté byl jmenován vedoucím královské kanceláře architektonické, kde byl až do své smrti 29. 7. 1929 v Brašově. Mezi hlavní realizace Límana patří přestavba zámku Peleş,

ale také úprava interiérů hradu Bran, sídla královny Marie a princezny Ileany. Hrad proslavil Bram Stoker, který sem umístil děj svého románu Dracula (1897). My ale víme, že Vlad III. Dracula, řečený Napichovač, rumunsky Vlad Țepeș, měl svůj hrad jinde a jmenuje se Poenari.

Luděk Sládek

17. 3. 1910 (110 let)

Architekt **Jiří Štursa** se narodil 17. 3. 1910 v Praze († 6. 2. 1995). S Karlem Janů postavil v letech 1938–1939 Volmanovu vilu v Čelákovcích, která je považována za jednu z nejvýznamnějších staveb českého funkcionalismu. V letech 1952–1954 byl děkanem Fakulty architektury ČVUT.

17. 3. 1950 (70 let)

Předsednictvo ÚV KSČ schválilo nezákonný plán ministra Alexeje Čepičky na likvidaci ženských řeholí a jejich klášterů pod krycím názvem **Akce Ř**. Obdobou byla předešlá Akce K k likvidaci mužských klášterů a řeholních řádů. Součástí akce bylo zabavování církevního majetku.

24. 3. 1950 (70 let)

Největší **hromadný letecký útěk** v dějinách Československa. Skupina pilotů ČSA při koordinovaném útěku za železnou oponu unesla tři obsazená letadla do Erdingu u Mnichova v tehdejší západní Německu. Protagonisty byli bývalí letci RAF v druhé světové válce. Nikdo nebyl zraněn.

26. 3. 1905 (115 let)

Duchovní **Štěpán Trochta** se narodil 26. 3. 1905 ve Francově Lhotě († 6. 4. 1974). Byl jedním ze zakladatelů české provincie salesiánů a 17. biskup litoměřický (1947–1974). Za druhé světové války byl vězněn v koncentračních táborech, po válce komunisty. Amnestován byl roku 1960.

30. 3. 1895 (125 let)

Zakladatel moderní české neurologie **Kamil Henner** se narodil 30. 3. 1895 v Praze († 27. 8. 1967). Jeho největší přínos byl v léčbě epilepsie a roztroušené sklerózy. Vydal na 500 vědeckých prací, včetně učebnice neurologie. Byl bratrem spisovatelky a novinářky Marie Pujmanové.

foto © Wikimedia Commons, Luděk Sládek

1915
(105 let)
František Ferda
* 31. 3. 1915
† 7. 7. 1991
český kněz
a známý
šumavský léčitel

1920
(100 let)
Ludvík Kundera
* 22. 3. 1920
† 17. 8. 2010
český básník,
dramatik
a prozaik

1930
(90 let)
Atka Janoušková
* 16. 3. 1930
† 7. 3. 2019
česká herečka,
dabérka
a zpěvačka

Mezinárodní dny

BŘEZEN 2020

název	vyhlášeno	vyhlásil
Světový den modliteb 1. pátek v březnu	1890	Celosvětové hnutí křesťanských žen
1. Mezinárodní den civilní ochrany	1972	International Civil Defence Organisation
Den nulové diskriminace	2014	UNAIDS
2. Mezinárodní den zásnub	2015	Filemon de Este
3. Světový den divoké přírody	1999	Washingtonská úmluva
8. Mezinárodní den žen	1909	OSN
11. Evropský den mozku	1998	Evropská aliance DANA
Evropský den památky obětem terorismu	2005	EU (Evropský parlament)
14. Den pí: π 3,14159265359	1988	International Meeting of People
Mezinárodní den akcí pro řeky a proti přehradám	1997	Affected by Dams
15. Světový den spotřebitelských práv	1962	J. F. Kennedy
20. Světový den štěstí	2012	Valné shromáždění OSN
Světový den Frankofonie	1970	Mezinárodní organizace Frankofonie
Světový den divadla pro děti a mládež	2000	Mezinárodní asociace divadel pro děti a mládež
Světový den vrbců	2010	Nature Forever Society
21. Světový den Downova syndromu		Downsyndrome International
Světový den poezie	2006	UNESCO
Mezinárodní den za odstranění rasové diskriminace	1999	OSN
Mezinárodní den loutkového divadla	1966	UNIMA
Mezinárodní den lesů	2002	FAO
22. Světový den vody	1993	OSN
Světový den mimů	2011	World Mime Organisation
23. Světový den meteorologie	1950	OSN, WMO
24. Světový den boje proti tuberkulóze	1882	WHO
Mezinárodní den za právo na pravdu o hrubém porušování lidských práv a na důstojnost obětí	2010	OSN
25. Mezinárodní den památky obětí otroctví a transatlantického obchodu s otroky	2008	OSN
Mezinárodní den solidarity se zadržovanými a nezvěstnými členy mírových misí	2009	OSN
26. Světový den divadla	1961	ITI

Celkový pohled na Starou čistírnu

Prohlídka podzemí nikoho nezklame

Tip na školní výlet Za zážitky do pražské kanalizace

Navštivte Starou čistírnu odpadních vod v Praze-Bubenci a zažijete něco neopakovatelného. V památkově chráněném areálu, který patří mezi evropské unikáty, uvidíte jedinečné prostory. Navíc se v tomto prostředí točily i světoznámé filmy, jako např. Mission: Impossible.

Příjemné posezení nabízí kavárna Továrna

Zveme vás do Bubence do míst, kam přiváděly stoky odpadní vodu k jejímu čištění před odtokem do Vltavy od roku 1906. Právě v tomto roce byl zahájen provoz první moderní čistírny, která byla až do roku 1967 významnou součástí pražského stokového systému postaveného na přelomu 19. a 20. století. Zatímco stoky jsou v provozu dodnes, původní čistírnu vystřídal nově postavená nedaleko na Císařském ostrově, v roce 2018 rozšířená o novou vodní linku. Nejstarší čistírna, dnes nazývaná Stará, zůstala unikátně dochovaná. Je národní kulturní památkou a poskytuje informace nejen o počátcích řešení likvidace odpadních vod, ale také o úrovni techniky a stavitelství na počátku 20. století.

Prohlídka vás zavede do podzemí, do prostor určených k čistícímu procesu. Kromě technologie na čištění uvidíte stroje a čerpadla, které zajišťovaly provoz technického areálu, kotelnu, kde se dodnes vyrábí pára na ukázkou provozu parních strojů, poznáte, jak vypadají stoky pod Prahou, protože jednou takovou stokou (nefunkční) projdete.

Dozvíte se například, co je to odpadní voda, jak probíhá koloběh vody od zdroje ke spotřebiteli a zase zpět do přírody, co to je kanalizace a proč ji potřebujeme. Seznámíte se s jiným druhem památek, než jsou hrady a zámky – s průmyslovým dědictvím. A také se dozvíte, proč je Stará čistírna tak významná, že její správce a provozovatel, společnost Továrna, z. ú., správa industriálních nemovitostí, podal návrh na zapsání této památky na

TOVÁRNA

národní Indikativní seznam památek vybraných na nominaci k zápisu na Seznam světového dědictví.

Prohlídku můžete zakončit kávou v místní kavárně Café Továrna a doplnit zážitek záběry z původního provozu, jak je zachycuje filmový dokument z roku 1943, a prohlédnout si fotografie z výstavby Staré čistírny. V letních měsících je možné se občerstvit ve Stokabaru nad usazovacími nádržemi, kam je i přímý vstup z cyklotrasy podél plavebního kanálu Troja-Podbaba.

Otevřeno je celoročně, stále prohlídky a nabídku naučných programů pro školy a rodiče s dětmi doplňují výstavy a koncerty. Při tematických akcích (Světový den vody – březen, Komínový den – červen, Dny evropského dědictví – září, Mikulášská – prosinec) je v provozu strojovna a kotelna, podzemní nádrží proplujete na převozníkově prámu. Do podzemí se můžete spustit vnitřkem ventilačního komína nebo jen vylézt na komín a vychutnat si neznámé pohledy na Pražský hrad, Bubeneč, Troja a Dejvice.

www.staracistirna.cz

Navštívíte místa, kde se točily světové velkofilm

PROTOŽE VÍM, JAK DŮLEŽITÉ

JE NAJÍT ŽIVOTNÍ SMĚR,

VIDÍM TO #PROSTEJINAK

Adam, evolucionář
a náš pravidelný návštěvník

Festival pro všechny, kteří to vidí #ProsteJinak

20. - 22. 3. 2020
VÝSTAVIŠTĚ PRAHA HOLEŠOVICE

www.festivalevolution.cz

evol
ution
FESTIVAL

Oldřich Nový a Jára Kohout ve filmu Kristián (1939)

Filmové muzeum

Praha se může pyšnit mnoha muzei, ale muzeum, které by se specializovalo jen na film, má pouze jedno – Filmové muzeum filmového sběratele a historika Milana Wolfa. Najdete ho v Branické ulici č. 71 v Praze 4.

Filmový sběratel Milan Wolf se již v mládí zamiloval do atmosféry starých biografů. Jeho sbírka se může pochlubit nejen mnoha filmy a filmovými plakáty a fotografiemi herců, ale také sbírkou historických kamer, promítaček, fonografů a gramofonů, tedy veškeré techniky, která se kdysi používala při natáčení.

Filmové muzeum je otevřeno každou středu 12.00–18.00 hod., ostatní návštěvy jsou možné po telefonické domluvě na čísle +420 606 112 000.

-red-

Praha:děti

Odkryjte s dětmi pražská tajemství!

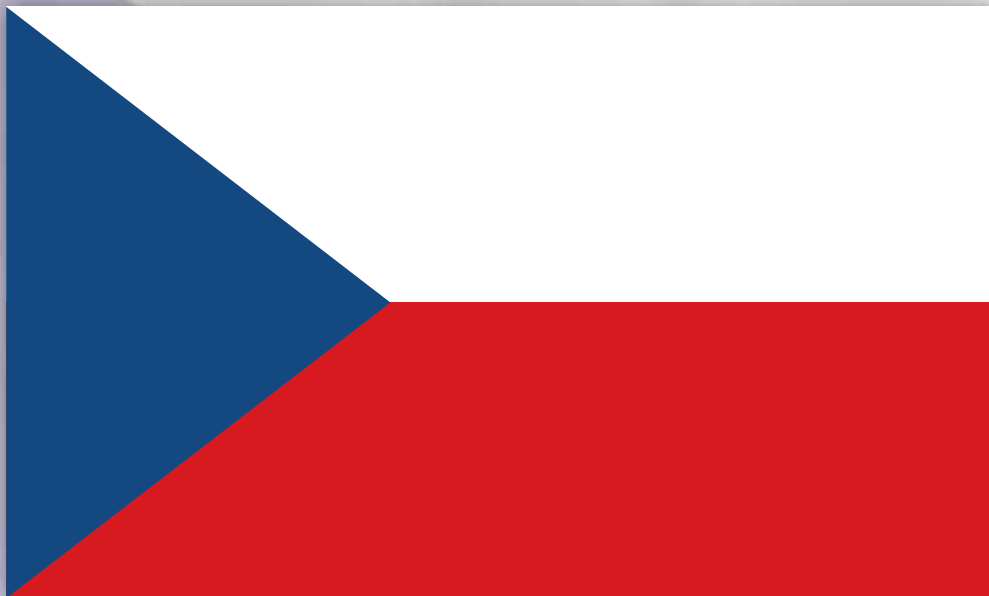
Pestrými ilustracemi naší nové brožury proniknete do polozapomenutých pražských příběhů. Zjistíte, kam se zajít podívat na bílé pávy, kde v Praze najdete číselnou pyramidu nebo na kterém místě řídila dopravu sova. Brožura je zdarma k dispozici v našich informačních centrech nebo ke stažení na:

Prague.eu/deti

PRA
HA
PRA
GUE
PRA
GA
PRA
G

Prague
City Tourism

Praha:emoce

Návrh s modrým klínem do 1/3

Státní vlajka (100 let)

Národní shromáždění československé přijalo 30. března 1920 zákon č. 252/1920 Sb. o státních symbolech. Důvodů měla mladá republika hned několik. V tomto článku jsme se chtěli zaměřit především na jeden z nich, a tím byla státní vlajka.

Vznik samostatného Československa

První státní vlajka samostatného Československa vznikla den po vzniku republiky, tedy 30. 9. 1918. Jednalo se však o vlajku provizorní, vycházející z královského praporu užívaného v letech 1158–1918. Vodorovné pruhy (bílý přes červený) symbolizovaly stříbrného dvouocasého lva v červeném poli štítu. Československo bylo v říjnu 1918 vyhlášeno pod touto vlajkou. Barvy na vlajce byly však zaměnitelné s vlajkami rakouských spolkových zemí, ale i s vlajkou Polska. A slovenská trikolóra vzniklá v revolučních letech 1848–1849 byla zaměňována s trikolórou ruskou, slovinskou a srbskou. Vznikla tedy potřeba přijmout novou, nezaměnitelnou podobu vlajky.

Královský prapor (1918–1920)

Návrh J. Jareše (1919)

Cesta k nové vlajce

Úkolem byl pověřen prof. Gustav Friedrich, který v rámci Znakové ankety, od dubna 1919 Ústřední znaková komise, inicioval koncem jara 1919 vznik subkomitétu pro vlajku. V červnu bylo rozhodnuto o třetí slovanské barvě – modré. Tak byly zamítnuty návrhy s černou barvou, husitskými motivy, pruhové uspořádání i podoba vlajky USA. Přijato bylo řešení umístit na bíločerveném listu modrou barvu v podobě heraldické figury – modrého klínu, nejstarší figury v české heraldice. Do 4. 7. 1919 bylo předloženo komisi celkem 32 návrhů, včetně několika návrhů českého heraldika Jaroslava Kursy. V říjnu 1919 komise představila veřejnosti jeden z Kursových návrhů – pruhy bílý a červený s modrým klínem od žerdi do 1/3 délky vlajky. Zasedání Národního shromáždění československého, v tisku 1773, přijalo 30. 10. 1919 vládní návrh zákona, který podepsal ministr vnitra Švehla.

Vlajka tak, jak ji známe

V listopadu 1919 byl tento vládní návrh Národním shromážděním odmítnut, stejně jako většinou veřejnosti. Proto komise 24. 1. 1920

Návrh V. V. Štecha (1920)

předložila společné dílo Jaroslava Kursy, Antonína Valšíka a Františka Kysely s protažením klínu až do poloviny vlajky. Tak byl také tento návrh 30. března 1920 v 18.45 poslanci Národního shromáždění republiky Československé schválen a zakotven v zákoně č. 252/1920 Sb., kde se v § 1 říká: „Vlajka státní (národní) skládá se ze spodního pole červeného a vrchního bílého, mezi něž jest vsunut modrý klín od žerdi do středu vlajky.“ Zákonem č. 316 z 15. 4. 1920 se státní vlajka stala i vlajkou námořní, kde vládním nařízením č. 123 z 20. 8. 1930 byla státní vlajka doplněna malým státním znakem v horním rohu u žerdi.

Protectorát Čechy a Morava

Vládním nařízením Protectorátu Čechy a Morava z 19. 9. 1939 se měnil zákon č. 252/1920 Sb. a vláda 15. 12. 1938 v čl. 330 Sb. v podle § 1 rozhodla: „Vlajka Protectorátu Čechy a Morava se skládá z vrchního pruhu bílého, středního červeného a spodního modrého.“ Podle dalších ustanovení paragrafového znění doznaly jistých změn i další státní symboly. Podepsali: Hácha, Eliáš, Ježek, Šádek, Kalfus, Havelka, Kapras, Čipera, Krejčí, Feierabenda a Klumpar.

Po válce v květnu 1945 se stát vrátil k státním symbolům z období před vznikem Protectorátu Čechy a Morava.

Po únoru 1948

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé se usneslo 9. 5. 1948 na prohlášení jednotné Československé republiky Ústavním zákonem 150/1948 Sb.

„My, lid československý, prohlašujeme, že jsme pevně rozhodnutí vybudovat osvobozený stát jako lidovou demokracii, která nám zajistí pokojnou cestu k socialismu.“ V § 169 se dozvídáme, že barvami republiky jsou bílá, červená a modrá a státní znak a vlajky upravuje zákon. Žádný zákon však vydán nebyl. Ústavu provedla vláda Gottwalda, též na místě prezidenta republiky podle § 60 ústavní listiny z roku 1920.

Změna ústavy

Národní shromáždění Československé socialistické republiky přijalo novou ústavu 14. 11. 1960. Vládní návrh zákona o státním znaku

Protectorát Čechy a Morava (1939–1945)

a o státní vlajce v § 1 uvádí: „Státní znak Československé socialistické republiky tvoří červený štít tvaru husitské pavězy s pěticípou hvězdou v horní části, na kterém je bílý dvouocasý lev nesoucí na hrudi červený štítek s modrou siluetou Kriváně a vatrou zlaté barvy. Kresba znaku je zlatá.“ V § 2 se hovoří o státní vlajce Československé socialistické republiky, která se nemění. Autorem znaku byl Milan Hegar. Znak byl ideový, heraldicky nepravdivý, který nepřipustně užil husitské pavězy a měnil znak Slovenska. Proti znaku se zvedla vlna námitek státoprávních, historických, heraldických i estetických.

Státní znak ČSSR (1960–1990)

Střední znak Československa (1920–1938)

Námořní válečná vlajka (1935–1955)

Velký státní znak ČR

Vznik federace

Ústavním zákonem 143/1968 Sb. z 27. 10. 1968 se Národní shromáždění Československé socialistické republiky usneslo na ústavním zákoně: „My, národ český a slovenský, vycházejíce z poznání, že naše novodobé dějiny jsou prodchnuty oboustrannou vůlí žít ve společném státě...“ Ústavní zákon nabyl účinnosti 1. 1. 1969 a podepsali jej Svoboda, Smrkovský, Černík. Na vlajku a znak v pavěze neměla federalizace žádný vliv. Padly pouze návrhy na znovuzavedení původní vlajky Čech (bílo-červené), ale byly odloženy. Tak od vzniku federace neměla Česká republika svůj vlastní znak ani vlajku.

Sametová revoluce

Ústavní zákon České národní rady č. 67/1990 Sb. o státních symbolech České republiky v Čl. 2 o státní vlajce říká: „Státní vlajka České republiky se

skládá ze dvou stejně velkých pruhů, z nichž vrchní pruh je bílý a spodní pruh červený.“ Užití historické vlajky narazilo nejen doma, ale i v Polsku. Proto tato vlajka nebyla mnohdy užívána ani při oficiálních příležitostech.

Zánik federace

Federální shromáždění přijalo 25. 11. 1992 ústavní zákon č. 542/1992 Sb. o zániku ČSFR k 31. 12. 1992. Navzdory čl. 3 odst. 2 ústavního zákona, kde se říkalo: „Česká republika a Slovenská republika nesmí po zániku České a Slovenské Federativní Republiky užívat státní symboly České a Slovenské Federativní republiky...“, si Česká republika ponechává vlajku federace. Státní symboly České republiky upravuje ústavní zákon č. 3/1993 Sb. a jen pro úplnost dodávám, že se jedná o velký a malý státní znak, státní barvy (trikolora), státní vlajku, vlajku prezidenta republiky, státní pečeť a státní hymnu. Odstíny národních barev nejsou přesně stanoveny.

Nezbývá mi než popřát všem našim státním symbolům, ale především naší krásné vlajce, aby s hrdostí, s jakou vlála nad zemí našich předků v dobách protivenství a byla symbolem odhodlání a naděje, vlála i nad těmi, co přijdou po nás. Aby stáli pod ní vzpřímeně, s hrdostí těch, kteří tuto zemi zakládali.

Luděk Sládek

Námořní válečná vlajka (1955–1960)

RETROAUTOMUZEUM STRNADICE

Tip na školní výlet

Chcete si zavzpomínat, jaké bylo vaše první rodinné auto?
A které auto měli vaši rodiče?
Přijďte se podívat do našeho muzea!

Muzeum se nachází 50 km jižně od Prahy, mezi Benešovem a Sedlčany
Otvírací doba:
červen–září od úterý do neděle 10–17 hod.

www.retroautomuseum.com
Email: retzoautomuseum@gmail.com
RETROAUTOMUZEUM Strnadice 27 Vrchotovy Janovice

Pozvánka do Poděbrad

Poděbrady mají v samotném srdci zámek, kolonádu a rozlehlý park. Přes rok se ve městě koná mnoho kulturních, společenských a sportovních akcí, které přilákají do Poděbrad tisíce návštěvníků.

Socha krále Jiřího z Poděbrad

Věž poděbradského zámku

17.–19. 7. **Poděbradské swingování**, 9. ročník jazzového a swingového festivalu, Lázeňská kolonáda.

Městské kulturní centrum
Jiřího nám. 1, 290 01 Poděbrady
tel.: +420 325 612 505
www.ipodebrady.cz

Aktuální program akcí a dění ve městě můžete sledovat na www.ipodebrady.cz.

23.–26. 4. **Poděbradské dny poezie**, 58. ročník festivalu, Divadlo Na Kovárně

15.–17. 5. **Zahájení lázeňské sezony**, Lázeňská kolonáda

5.–6. 6. **Slavnosti krále Jiřího**, 600. výročí narození, Louka u Jezera

13.–14. 6. **Mistrovství ČR mažoretok**, Lázeňská kolonáda

Květinové hodiny

Kamenný Slouha

Tajemný Klepec

Místo strmé, čili klepec, je spíše oblík, nízký brd, u Přešimás. Nepůsobí zajímavým dojmem, dokud nevstoupíte do akátového lesa.

Objevíte tu obří žulové balvany, největší je Slouha. Pověst praví, že pasáčka ovcí zaklela zlá selka výkřikem: Bodejz bys tam zkameně! Pasáček byl kus chlapa, když balvan měřil 8 × 3 m a na výšku 8 m. Tak se na Klepcích I. a II. začal těžit kámen. Na obnovu Národního divadla, silnici Praha–Kolín a mosty v Poděbradech či Praze. Málokdo o místě ví, snad proto, že pod Klepci není parkování. Vede sem však stezka od Skřivan, ale ta od Přešimás je pohodlnější i kratší. Procházku přírodní rezervací zvládne každý a odměnou mu bude krásný výhled, chráněné rostliny v tůních i vzácní živočichové.

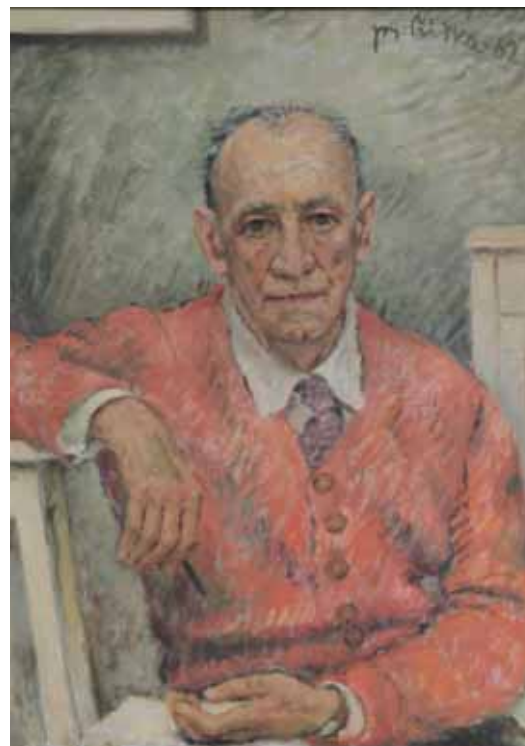
Alois Rula

„Žít a pracovat jako umělec“ (135 let)

Tato slova patří Josefu Tříškovi (16. 3. 1885 – 16. 5. 1967), českému akademickému malíři a učiteli. Rodák z Trhového Štěpánova si vzal za ženu Zdeňku Jiráskovou, dceru spisovatele Aloise Jiráska.

Josef studoval v Praze na Umělecko-průmyslové škole, na Akademii výtvarných umění u významného profesora Hanuše Schweigera. V roce 1914 absolvoval filozofickou fakultu, obor pedagogika. Poté se stal učitelem na akademickém gymnáziu. Jeho manželka Zdeňka měla také malířský talent, ale studium na výtvarné škole jí dopřáno nebylo. S Josefem neměli žádné děti. Josef byl typ malíře, který objevoval kouzlo a krásu prostých věcí. Byl členem Svazu československých výtvarných umělců. Svě obrazy vystavoval v Topičově salonu v roce 1935 a 1944. Umělec, zvláště v posledních letech života, často vzpomínal na rodný Trhový Štěpánov, k němuž se choval jako vstřícný donátor. Nejenže jako pedagog přispíval na místní školu, ale rodišti věnoval soubor svých děl. Město je vystavovalo ve výstavní síni v budově bývalé radnice. Později se galerie přesunula do prostor Muzea Štěpánovska, kde je dodnes. Josef Tříška zemřel v Praze ve věku 82 let, ale pohřben byl na hřbitově v Trhovém Štěpánově.

-mirea-

Autoportrét, 1962

Muzeum věžáků Kladno se již chystá na otevření

FOTO: TOMÁŠ RASL, KAREL PAZDERKA

Koženkové sedačky v hale, centrální stropní vytápění, prádelny se sušičkami, světlé byty s důmyslně navrženým vestavěným nábytkem i kryty civilní obrany. V době svého vzniku v 50. letech byly kladenské věžové domy z ateliéru kolektivu architektů, vedeného Josefem Havlíčkem, symbolem komfortního bydlení. V současnosti finišují práce na Muzeu věžáků Kladno, které bude sídlit v prvním věžovém domě.

Návštěvníci si v něm projdou dům doslova od sklepa až po střechu – čeká je návštěva restaurované vstupní haly, moderní expozice v suterénu, kryty civilní obrany, ukázkového bytu a střešní terasy s výhledem. „Objekty patří k tomu nejcenějším z architektury v našem městě, a co se týká moderní bytové architektury, i v naší republice. Muzeum je unikátní už jen v tom, že v domě stále bydlí lidé, někteří z nich od dokončení stavby. Muzeum věžáků Kladno je kompletně financováno z rozpočtu města a věřím, že originalitou přiláká mnoho zájemců. Na jeho vzniku se podílela celá řada odborníků a dobrovolníků,“ říká tajemník Magistrátu města Kladna Zdeněk Slepíčka, v jehož hlavě se myšlenka na vznik muzea zrodila. Není

sám, kdo si uvědomuje hodnotu domu. Proto se už za pár týdnů budou moci nadšenci do architektury vrátit v čase a zažít podobu a atmosféru domu v době krátce po dokončení. Muzeum se otevře veřejnosti 14. března. Starat se o něj bude spolu s městem spolek Halda, jehož členové Roman Hájek a Alexandr Němec a vedle nich pak i historička Gabriela Havlůjová se na jeho vzniku zásadním způsobem podíleli. „V roce 2016 jsme nabídli pomoc se sestavením obsahové stránky expozice. Tehdy existovaly jen myšlenka a chuť, o věžácích se navíc řada věcí nevěděla. Otevření muzea je tak zároveň završením několikiletého intenzivního badatelského úsilí,“ uvádí jeden z kurátorů muzea, předseda spolku Halda Roman Hájek.

Díky, Haldo!

Na vzniku Muzea věžáků Kladno v prostorách prvního věžového domu intenzivně spolupracuje s městem od roku 2016 kladenský spolek Halda. Členové spolku zajišťovali kompletní rešeršní práce, tvorbu libreta výstavy a následně i kurátorský dohled nad podobou jeho expozic. Podíleli se také na rehabilitaci architektonického odkazu hlavního architekta věžových domů a celého okolního sídliště Josefa Havlíčka. V roce 2018 spolek v rámci projektu Správy pražských hřbitovů adoptoval Havlíčkův hrob na hřbitově Praha-Bubeneč a v roce 2019 uspořádal úspěšnou veřejnou sbírku na jeho renovaci. Osobnost architekta Josefa Havlíčka spolek pravidelně připomíná pořádáním přednášek či komentovaných vycházek o jeho díle. Nejen za toto úsilí na kladenském odkazu udělilo zastupitelstvo města na zasedání v prosinci 2019 spolku Halda Cenu Statutárního města Kladna.

M	V	K
U	É	L
Z	Ž	A
E	Á	D
U	K	N
M	Ú	O

Pohled na Krkavec od rybníka Strženska

Vzhůru na Krkavec

Nedaleko Plzně, v Plaské pahorkatině, objevíte vrch Krkavec (504 m), kolem roku 1358 znám jako Drsník. Jedná se o nejvyšší zalesněný vrchol severně od Plzně, po Radyni druhý nejvyšší.

Zdejší jehličnaté lesy spolu s pozůstatky opuštěných lomů na pískovec a kaolin jsou jako stvořené pro romantickou procházku. Okolí Krkavce je protkáno sítí značených cest a na vrchol jich směřuje hnedle pět. Cestou sem narazíte např. na chráněné plazy, zmije a slepýše, což na výletníky s ofidiofobií nemusí působit blahodárně. Uklidnit se mohou na vrcholu, kde stojí vysílač a 18 m vysoká kamenno-cihlová rozhledna z roku 1900 s vyhlídkovým ochozem ve výšce 16 m. Za jasného počasí je odtud vidět na šumavské vrcholky. -lgs-

foto © Wikimedia Commons, autor Jlk,jlk

Wellness hotel Chalupa v Prášilech

Šumava je pohoří, které má milovníkům přírody a sportu co nabídnout. Tak je to i v obci Prášily, kde byl otevřen nový wellness hotel Chalupa. Jeho jednoduchý horský styl vévodí soukromé botanické zahradě. Prostorné pokoje doplňuje přístup do vlastního wellness s bazénem.

Dvoulůžkové pokoje i dvupokojová apartmá se 4 lůžky jsou nadstandardně vybaveny. Hotel s hlídaným parkovištěm a restaurací disponuje také bazénem s masážními tryskami, protiproudem, ale i masážním chrlíčem. K odpočinku a relaxaci je možné využít vyhřívanou lavici, finskou saunu, parní kabinu a pak se osvěžit zážitkovou sprchou s tryskami, chrlíčem a ochlazovacím kyblíkem.

Okolí Chalupy je doslova nabito příležitostmi užít si na Šumavě každý den. Samotné Prášily

nabízejí spoustu lákadel, proto se místu pro množství aktivit říká Prášilský ráj. Wellness hotel Chalupa je zasazen do soukromé botanické zahrady, nejvýše umístěné v celé republice. O kus dál je možné pozorovat prohánějící se bizoní stádo nebo si ověřit vlastní pohybové dovednosti v lanovém parku. Za odměnu pak přijde vhod pozorovat svět z toho nejkrásnějšího úhlu – koňského hřbetu plemene Hafling.

www.hotelchalupa.cz

Exkurze ve sklárně Rückl

Přijďte se podívat, jak pod rukama českých mistrů sklářů a brusičů vznikají unikátní křišťálové produkty.

Každý všední den
od 9:15 do 13:00.

Rückl
1846

www.ruckl.com

Jan Dvořák, Jaroslav Formánek,
Adam Hradílek

Čechosláváci v Gulagu III.

„Osmdesát chlapů zmizelo a nikdo o tom nemluvil. Lidé se tehdy strašně báli o takových věcech hovořit, a pak jako my s mamkou doufali, že se jejich blízcí po čase vrátí.“ Ze vzpomínek Marie Jandurové Šimkové. Závěrečný díl volné knižní trilogie Čechosláváci v Gulagu představuje dalších dvanáct tragických osudů československých občanů, kteří se v minulosti ocitli z nejrůznějších důvodů v nemilosrdném

soukolí sovětského represivního aparátu – a to zdaleka nejen v době světového válečného konfliktu. Podobně jako v minulých dílech jsou zde přiblíženy také životní příběhy některých českých obětí Stalina Velkého teroru a nechybí ani tematika únosů nepohodlných lidí z Československa v poválečném období.

Tato publikace vychází nejen u příležitosti 80. výročí masového exodu do Sovětského svazu, ale připomíná i smutná jubilea dvou Čechosláváků, kteří měli podstatnou zásluhu na záchraně tisíců svých spoluobčanů z Gulagu. Heliodor Píka a Jakub Koutný po návratu do vlasti a komunistickém puči sami našli smrt v československých věznicích. Píka byl popraven v květnu 1949 v Plzni na Borech, Koutný byl téhož roku odsouzen k 25 letům těžkého žaláře v československých nápravně pracovních táborech a v únoru 1960 zemřel v Leopoldově. Jejich spolupracovníky Andreje Patruše a Pavla Cibereho poslal sovětský soud ve stejné době na 25 let do Gulagu. Na rozdíl od Píky a Koutného se však v roce 1955 oba dočkali propuštění na svobodu a alespoň částečné rehabilitace. I o nich je tato kniha...

Společná publikace České televize a Ústavu pro studium totalitních režimů.

? Kdy došlo k okupaci Československa vojsky nacistického Německa?

- a) 1. října 1938
- b) 15. března 1939
- c) 1. září 1939

Své odpovědi nám pošlete do 15. března

z www.kampocesku.cz/souteze nebo poštou na adresu redakce. Tři autoři správných odpovědí obdrží od Edice ČT knižní dárek.

Knihy z Edice ČT zakoupíte v běžné obchodní síti nebo v internetovém knihkupectví České televize www.ceskatelevize.cz/eshop. Novinky můžete nově sledovat i na www.facebook.com/ediceCT.

Radim Kratochvíl

Ecce homo Forman

Miloš Forman pohledem blízkých kolegů a přátel

Kniha přináší možnost seznámit se se slavným režisérem očima lidí, kteří měli to štěstí s ním spolupracovat anebo s ním nějaký čas pobýt napříč dekadami celého jeho života. Převážnou část tvoří vzpomínky Radima Kratochvíla, nevlastního bratra Petra a Matěje Formanů a syna herečky Věry Křesadlové Formanové, na jejich více než třicetileté setkávání. Mezi dalšími příspěvateli najdeme slavné hvězdy, lidi ze zákulisí známých projektů, ale i několik „obyčejných“ přátel. Ti všichni vyprávějí zajímavé, dosud neslyšené příběhy doplněné unikátními fotografiemi.

cena: 499 Kč, www.kniha.cz

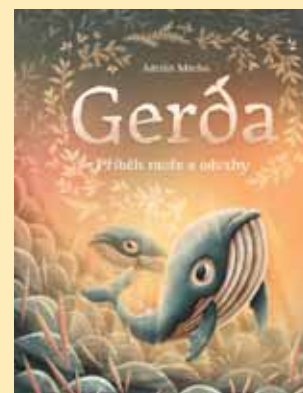

Adrián Macho

Gerda: Příběh moře a odvahy

Oblíbená velryba Gerda se vydává na další podmořské dobrodružství. Od doby, co se Gerda znovu shledala se svým ztraceným bratrem Larsem, zpívají si společně uspávkou, kterou je jako malá velrybátka naučila maminka. Jednoho dne se však sourozenci dozvědí, že píseň má i pokračování, a navzdory strachu z neznáma se ho vydají hledat. Cestou zažijí nečekaná dobrodružství a seznámí se s mnoha obyvateli podmořského světa. Podaří se jim ale najít chybějící sloky mamčiných písniček?

cena: 299 Kč, www.albatrosmedia.cz

Pavel Baroch

Mengeleho dvojče A-782

Vzpomínky kluka, který přežil Osvětim i pokusy Doktora Smrti. Kniha vypráví mimořádný příběh Jiřího Fišera, posledního žijícího dvojčete v Česku, které zažilo a přežilo koncentrační a vyhlazovací tábor v Osvětimi. Tehdy osmiletého Jirku a jeho o necelou půlhodinu mladšího bratra Josefa si tam pro své nelidské pokusy vyhlédl doktor Mengele, přezdívaný Doktor Smrt. Vydání knihy připomíná výročí osvobození největšího nacistického vyhlazovacího tábora Auschwitz-Birkenau, od něhož letos uplynulo už 75 let.

cena: 278 Kč

www.facebook.com/knihyzed/

Gaius Iulius Caesar

Zápisky o válce galské

Zápisky o válce galské jsou nejznámějším a zároveň nejvýznamnějším dílem římského vojevůdce Gaia Julia Caesara. V sedmi knihách psaných ve třetí osobě popisuje nejen svá tažení a bitvy, ale i přírodu a zvyky starých Galů, Germánů apod. Vyprávění počíná rokem 58 př. n. l. a končí rokem 52 př. n. l., přičemž sloh díla je velmi jednoduchý a prostý a používá relativně malou slovní zásobu. Čtenář má možnost se seznámit nejen s Caesarovým geniálním vojenským a politickým nadáním, ale také s dokonalou organizací a vysokou kvalitou římského vojska.

cena: 169 Kč

www.nasevojsko.eu

Zápisky Gaius Iulius Caesar
o válce galské

Jaroslav Václav Vacek (155 let)

Byl knězem s hudebním cítěním, spisovatelem i sběratelem cenných spisů. Za svého života složil přes 140 opusů a napsal několik knih. Narodil se 27. března 1865 v Jindřichově Hradci do hudebně založené rodiny.

Od mala se věnoval hudbě a hrál na několik nástrojů. Vystudoval gymnázium a chtěl pokračovat na Pražské konzervatoři. Jeho otec dbal na hudební vzdělání svých dětí, leč brzy zemřel a Jaroslav nemohl jít kvůli finančním problémům studovat do Prahy. Rozhodl se tedy stát se knězem. Vstoupil do řádu premonstrátů v klášteře Teplá a roku 1888 byl v Innsbrucku vysvěcen na kněze. Poté působil jako kaplan v česko-německých obcích, v Píستově, Chotěšově a Dobřanech. Byl vlastencem a touha po domově se silně projevovala v jeho tehdejší tvorbě. V roce 1909 ho povolali zpět do kláštera jako kantora a druhého knihovníka, kde měl zvýšit úroveň chrámové hudby. Byl však také sběratelem cenných spisů a znalcem barokní i klasické hudby. Snad i proto se mu podařilo v hudebním archivu kláštera objevit dosud neznámé písně českého humanisty 16. století Petra Codicilla z Tulechova. Coby spisovatel napsal několik životopisných studií českých i světových hudebníků. Jaroslav Václav Vacek zemřel 19. 6. 1935 a byl pohřben v Teplé.

Simona Wieserová

Hrob J. V. Vacka v Teplé

Tábor slaví 600 let

Příběh města pojmenovaného po biblické hoře v Nazaretu se píše už 600 let. Vše začalo na jaře roku 1420, kdy si ostrožnu nad řekou Lužnicí vybrali husité pro založení obce, ve které si budou všichni rovni. Toto významné výročí si po celý rok připomínáme řadou kulturních akcí, mimo jiné křtem nově vydané knihy **Tábor – sen, město, symbol** (24. 3.), **Rekonstrukcí historické bitvy** (27. 6.) či slavnostním koncertem **Má vlast pod širým nebem** (6. 7.).

V programu nechybí ani tradiční akce...

- **velikonoční výstava Přišlo jaro do vsi** (19. 3. – 19. 4.) – výstava se ponese v duchu jara, starých tradic a zvyků, návštěvníci se mohou těšit na chodské kroje a kraslice, jihočeské straky či staré píšťalky a řehtačky
- **Velikonoční jarmark** (4. 4. na Žižkově náměstí) – prodej řemeslných výrobků s ukázkami tradičních zvyků a s vystoupeními lidových souborů
- **Otevření turistické sezony** (2. 5.) – cyklistický výlet „Ktož sú boží cyklisti! Aneb 600 kol pro Tábor“, pochod pro rodiny s dětmi a odpolední koncerty na Žižkově náměstí

Přijďte s námi oslavit 600 let na hoře Tábor!

www.visittabor.eu/600let

KAM s dětmi za historií Vodní mlýn Hoslovice

Vodní mlýn najdete v obci Hoslovice 17 km od Strakonice. Tvoří jej mlýn s obytnou částí, chlévy s kolnou a stodola. Součástí je i rybníček s náhonem, sad a louky. Stav mlýna je dokladem způsobu života posledních vlastníků, kteří odmítli veškerý technický pokrok a v areálu zakonzervovali tradiční venkovský způsob života v 19. století.

Vstupte s námi do historie a nechejte se jí unášet. Po dvorku běhá koza, králíci pokojně přežvokují seno a v sadu se pasou ovečky. Popojdete dál a uslyšíte, jak voda naráží na lopatky mlýnského kola a z mlýnice se ozývá hučení moučnice. V malé zahrádce kvete řeřicha a voní bylinky, kamna ve světnici jsou roztopená a na plotně se vaří polévka, v peci se peče voňavý chléb, na záhumenku dozrává obilí a pan mlynář si plní svoji fajfku a vychází na zápraží, aby vás vřele uvítal.

nabízíme

- unikátně dochovaný vodní mlýn na horní vodu
- etnografickou expozici „Ze života šumavského Podlesí“
- kostýmované průvodce
- pravidelné akce s ukázkou tradičních řemesel
- pečení chleba spojené s ochutnávkou
- původní funkční mlecí zařízení s ukázkou provozu (při akcích)
- vyzkoušení žentourového pohonu, mlácení cepem či vázání povřísel a snopů
- zkusit si dojení dřevěné kozy, zahrát si tradiční dětské hry, nakrmit domácí zvířátka
- dětské tvořivé dílny (při akcích)

akce 2020

- 4. 4. Hody, hody doprovody
- 2. 5. Stavění máje
- 18. 5. Den otevřených dveří
- 23. 5. Domácnost paní mlynářky
- 20. 6. Pec nám (ne)spadla
- 11. 7. Dětský den
- 15. 8. Dožínky
- 19. 9. Den zpracování dřeva
- 17. 10. Podzim vchází do dveří

Vodní mlýn Hoslovice
Hoslovice 36, 387 19 Čestice
mobil: +420 731 907 308
e-mail: mlyn@muzeum-st.cz
www.muzeum-st.cz/cs/mlyn-hoslovice

Vodní mlýn
Hoslovice

Když malí nevědí, velcí poradí...

1. Jmenujte jednu pohádku, která se ve mlýně natáčela.

- a) Tři bratři
- b) Vodník a Pavlínka
- c) Kouzla císařů

2. Poblíž jakého města se vodní mlýn nachází?

- a) Tábora
- b) Písku
- c) Strakonice

3. Kdo vás přivítá na zápraží, pokud mlýn navštívíte?

- a) vodník
- b) mlynář
- c) hajný

? Své odpovědi nám pošlete do 15. března z www.kampocesku.cz/ souteže nebo poštou na adresu redakce.

Deset autorů správných odpovědí obdrží od Muzea středního Pootaví zajímavé ceny.

Akademický malíř Jan Trefný

Krajinář Chodska (145 let)

Řeč bude o Janu Trefném (20. 3. 1875 – 19. 9. 1943), českém akademickém malíři a středoškolském profesoru. Narodil se ve Štáhlavech u Plzně a malířské nadání zdědil patrně po matce Emilii, také malířce. Otec František byl krejčí.

Jan studoval nejprve na pražské Akademii výtvarného umění u profesorů Pimera a Mařáka a poté v Mnichově speciální uměleckou školu u profesora Antona Ažbeho. Po ukončení studií učil v Kolíně, Praze, Písku, Rakovníku, Kroměříži a od roku 1908 působil jako profesor na gymnáziu v Domažlicích. Domažlice a Chodsko si velice oblíbil. Často krajinné pohledy z této oblasti zachycoval ve svých obrazech. Podílel se také na opravách nástěnných maleb v domažlických kostelech, restauroval řadu církevních obrazů uložených v Muzeu Chodsku. Byl spoluzakladatelem spolku Chodovia. Maloval také krajinu Písecka, Mnichovohradištska a Plzeňska. Kromě malování se věnoval i literární činnosti. V roce 1939 se stal spoluautorem knihy Církevní umění na Chodsku. Jan Trefný umírá 19. 9. 1943 v 68 letech v milovaných Domažlicích. Pochován je však v rodné hrobce na pražských Olšanských hřbitovech.

-mat-

Trhanov (1931)

Pension Bohemia

V Krušných horách vám doporučujeme navštívit městečko Horní Blatná, založené roku 1532 jako horní město. Turistické zázemí vám zajistí mimo jiné Pension Bohemia, který se nachází v západní části náměstí za nově opraveným kostelem sv. Vavřince.

Pension Bohemia

Penzion poskytuje služby pěším turistům, běžkařům, cyklistům i dalším návštěvníkům této části Krušnohoří. Zařízení má 30 lůžek ve dvou

– a třílůžkových pokojích a jeden apartmán, vše vybavené sociálním zařízením a TV. Pobyt se snídaní pořídíte již od 490, – Kč za osobu/den. Možné jsou polopenze a plné penze s českou kuchyní. Objekt disponuje salonkem, saunou, úschovnou kol i lyží a je využitelný pro školy v přírodě. Parkování je před pensionem a domácí mazlíčci jsou po domluvě povoleni. V Horní Blatné můžete v č. p. 127 navštívit stálou expozici těžby a zpracování cínu. V okolí vám doporučujeme „Vlčí jámy“, jako pozůstatek středověké těžby rud. Krásné výhledy nabízí rozhledna na Blatenském vrchu. Při cestě na Boží Dar nezapomeňte na důl Mauritius u Hřebečného. Celá lokalita je jednou z částí Krušných hor zapsaných na Seznam UNESCO. Rádi vám poskytneme další tipy na turistické cíle, například kde se v okolí natáčel populární seriál „Rapl“.

Pension Bohemia
 nám. Sv. Vavřince 4
 362 37 Horní Blatná
 mobil: +420 721 477 630, 728 867 672
 e-mail: josef@pension-bohemia.cz
 www.pension-bohemia.cz

BECHEROVKA® NÁVŠTĚVNICKÉ CENTRUM

Otevřeno
 úterý – neděle
 9.00 – 17.00

Becherplatz, T. G. Masaryka 282/57, Karlovy Vary
 Tel.: +420 359 578 142, www.becherovka.com

Bohumila Havránková, 2020

Příběh jedné neposedné slečny

Bohumila Havránková, rozená Picková, se narodila v Liberci 17. listopadu 1927 ve smíšeném manželství Josefa Picka (14. 1. 1887 – 8. 2. 1948) a Luisy Naňkové (22. 3. 1895 – 30. 5. 1981). O rok dříve se narodila její sestra Johanna (4. 9. 1926 – 12. 6. 2015).

Tatínek byl věřící Žid a o vysokých svátcích navštěvoval synagogu a na židovský Nový rok Roš ha-šana se postil. Když se děvčata narodila, dal je zapsat do židovské matriky. V Liberci měl velkoobchod vlnou, vedle kterého ještě provozoval maloobchod. Přestože měl tatínek auto, jezdilo se pouze na rodinné výlety, ale například do školy děvčata nikdy nevozil, i když to měla daleko. Rodiče tatínka žili v Habrech u Golčova Jeníkova, kde měl dědeček koloniál, který po něm převzal tatínkův bratr Arnošt Pick. Maminka Bohunky provozovala před svatbou v Liberci módní salon s několika zaměstnankyněmi. Do kostela nechodila, ale v rodině se slavily Vánoce a chodil k nim Mikuláš. Maminčini rodiče – tatínek Alois Naňka pocházel z Vilémova u Golčova Jeníkova a maminka Pavlína, roz. Nejedlová, ze Zvičiny u Jičína. „Měla jsem krásné dětství. Bydleli jsme na okraji Liberce ve vilce. Doma se mluvilo jenom česky. Vzpomínám, jak jsme se každý večer se sestrou modlily Andělíčku, můj strážníčku. Hned za domem byla louka, kde jsme mohly sáňkovat a lyžovat. Můj táta byl velký sportovec a výborný lyžař. Takže jsem od dětství lyžovala a byla spíše jako kluk. Měla jsem jednoho stejně starého kamaráda, Jirku Bílka, který bydlel kousek od nás. S Jirkou jsme si skvěle vyhráli. Nikdy jsem si nehrála s panenkou a nejezdila s kočárkem jako moje sestra.“ Tatínek Bohunku v jejích zálibách podporoval, dokonce jí koupil kolo i kopací míč. Děvčata chodila vždycky do české školy. Nejprve do Rudolfsschule, kde bylo několik tříd pro české děti a vyučovalo se tu česky. V Liberci v té době nebyla česká škola. Když byla otevřena česká škola nad zámkem, přešla děvčata tam. Bohunka od první třídy chodila také do Sokola a na židovské náboženství. Do synagogy jsme příliš často nechodili. „Mojí rodiče, vášniví turisté, byli členy KČT. Každou neděli jsme dostaly se sestrou ruksaky na záda a musely jít na výlet. Přitom jsme tolik chtěly do loutkového divadla jako ostatní děti. Proto jsme se vždycky modlily, aby přišlo.“

Tatínkova sestra Gabriela Bergerová žila ve Vídni. Rodiče za ní každý rok jezdili a občas Gábi jezdila za nimi do Liberce. Poslední návštěva u sestry ve Vídni po anšlusu Rakouska (12. 3. 1938) utvrdila tatínka v tom, že rodina musí ze Sudet. Gábi v té době už žila sama a později zahynula v ghettu Lodž. Tatínek chtěl emigrovat do Kanady, ale maminka se vystěhovat nechtěla. Měla tu starou matku, sestru Vlastu a bratra Jaroslava, a navíc bylo velmi těžké získat kamkoli vízum, tak neemigrovali. V roce 1938 složila

Bohunka a Hanka s rodiči

Bohunka úspěšně přijímačky na liberecké gymnázium, ale chodila tam jen 14 dní. Tatínek rozhodl, že se odstěhují do Prahy. „My jsme odešli v září 1938. Doba byla tehdy dramatická, byla mobilizace, zkoušelo se zatmění, lidé manifestovali a volali: ‚dejte nám zbraně, dali jsme si na ně. V Praze jsme byt neměli, uprchlíků ze Sudet bylo mnoho. Nevím, jak to tatínek udělal, ale v karlínské Jirsíkové ulici sehnal skladiště, kam přestěhoval velkoobchod, ale maloobchod se už nepodařilo přestěhovat. Byla tu jedna místnost, která sloužila jako kancelář, a tam jsme bydleli.“ Krátce nato nastoupila Bohunka na reálku v Karlíně. „V libereckém Sokole nás vychovávali ve vlasteneckém duchu. Jako děti jsme říkali: ‚my nikdy pohraničí nevydáme, a kdo odejde, je zrádce.‘ Jednou se na pražské reálce spolužačky o přestávce bavily o Sokole. Zeptala jsem se jich, kam chodí cvičit, že bych zase ráda chodila také. A ony mně odpověděly, že neví, jestli mě tam vezmou, když jsem Židovka. Tehdy poprvé jsem pocítila, že mě berou jako někoho jiného.“ Sestra chodila v Liberci rok na měšťanku a pokračovala v Krásově ulici na Žižkově. Tatínek už obchod neobnovil, a tak jsme žili z úspor. Koncem roku 1938 sehnala maminka třípokojový byt na Žižkově, nedaleko kina Ponec. Česká rodina, co bydlela nad nimi, je neustále slovně napadala: „Ta banda židovská přistěhovalecká...“ V té době přijmout uprchlíky z pohraničí nebylo některým moc po chuti. Maminka byla ale rázná žena a zjedнала si pořádek. Bohunka dokončila primu a sekundu na reálce.

„Když 15. 3. 1939 vstoupila německá vojska do Prahy, vzpomínám, jak bylo toho dne příšerné počasí. Postupně začaly platit norimberské zákony. První, který se nás děti dotkl, byl ten, že židovské děti nesmí navštěvovat veřejné školy. V Praze byla pouze jedna židovská škola, a ta byla přeplněná. Moje maminka, jak jsem říkala, byla velmi praktická žena a rozhodla se, že se každá z nás musíme vyučit nějakému řemeslu.“

Sestru dala k jedné známé švadleně, která také přišla z Liberce. Moc se tam toho nenaučila a později chodila se skupinou židovské mládeže pracovat na nějaký statek. Mě dala k nějakému kožešníkovi na Ohradě, kde jsem se měla učit kožešnictví. Tak jsem začala párat kožichy. Asi po měsíci jsem byla doručit zakázku a něco, tuším límeček, jsem cestou ztratila. Maminka se snažila s kožešníkem vše urovnat a límeček mu zaplatila, on mě přesto vyhodil. Poté jsem začala chodit do takzvaných vyučovacích kroužků, které se konaly v bytě u některého žáka doma. Vyučujícími byli židovští pedagogové, kteří rovněž nesměli učit na veřejných školách. Vzpomínám na paní profesorku Brumlikovou, která nás hodně naučila. Neměli jsme všechny předměty, například chemii, což mi později na grafické škole velice chybělo.“

Postupně začala platit pro Židy různá omezení, jeden zákaz a příkaz stíhal druhý. Například od podzimu roku 1941 platila pro všechny Židy povinnost mít na šatech příšitou žlutou hvězdu s nápisem Jude. Tatínek nebyl na práci nikam nasazen, ale v zimě ho povolali na úklid sněhu. Z našetřených peněz bylo ale možné vybírat v bance jen omezenou částku. Maminka měla příbuzné na venkově a občas pro ně šila. Výměnou od nich přivážela nějaké jídlo. „Protože se také nesmělo, mimo jiné, na žádné hřiště, do parku, na plovárnu atd., začali jsme docházet pěšky, do tramvaje se totiž také nesmělo, na jediné hřiště, kde se mohla židovská mládež scházet, a sice na Hagibor do Strašnic. Tam jsme hodně sportovali, hráli vybíjenou, ping-pong a podobně, a také jsme se učili základům lehké atletiky. Musím vzpomenout i na Hanku Zentnerovou, o dva roky starší než já, která se nám hodně věnovala. Vždycky jsem si přála být tak šikovná jako ona.“ V té době chodila Bohunka často na Starý židovský hřbitov na Žižkově, kde se vytvořila výborná parta. Bylo těžké, zejména v létě, být již v osm hodin, tedy ještě za světla, doma. Nejsmutnější chvíle byly, když se některý z kamarádů přišel rozloučit, protože dostal předvolání do transportu.

Předvolání do transportu Cv dostala Bohunka se sestrou někdy v únoru 1943. Stálo v něm, že se mají dostavit 3. března do hlavního pražského deportačního shromaždiště pro Židy v místě známém jako Radiotrň, v areálu tzv. Nového výstaviště. Rodiče jim dali ušít velké ruksaky, maminka ušila spací pytle. Ručníky a prostěradla se barvily na hnědo, „aby se tolik nešpinily“. Každý směl mít zavazadlo do váhy 50 kg. Po třech dnech šla celá skupina v doprovodu policistů na Bubenské nádraží. Děvčata pod transportními čísly 158 (Bohunka) a 157 (Hanka). Odtud byl transport v osobních vagoncích (1 021 osob) téhož dne dopraven do Bohušovic. Pěšky se pak šlo do terezínského ghetta.

Dokončení příběhu na www.kampocesku.cz.

Pro Památník Terežín Luděk Sládek

PAMÁTNÍK TEREŽÍN

národní kulturní památka

www.facebook.com/TerezinMemorial
www.pamatnik-terezin.cz

Z dolu na profesorský stupínek (95 let)

Jaro Krivohlavý strávil za války tři roky na nucených pracích. Po válce se stal významným psychologem, který se věnoval především osobnostnímu rozvoji a duševnímu zdraví.

Narodil se 19. března 1925 v Třebenicích. Po základní škole navštěvoval roudnické gymnázium, kde byl v červnu 1942 s dalšími studenty zatčen a převezzen do Malé pevnosti v Terezíně. Pracoval na železnici v Ústí nad Labem nebo vyklízel výkaly z fabriky v Lovosicích. V září téhož roku byl poslán do dolu ve Velkém Strašecí a později na důl v Kladně-Dubí, kde fáral až do května 1945. Po válce odmaturoval a nastoupil na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, kde v roce 1950 získal doktorát. Poté pracoval 17 let v Československém ústavu bezpečnosti práce. Oženil se a získal titul kandidát věd. Když byl z politických důvodů propuštěn, pracoval v Institutu pro další vzdělávání lékařů, přednášel na FF UK, byl členem Synodní rady a dokončil docenturu. Přednášel na univerzitách po celé Evropě a v roce 1996 byl prezidentem V. Havlem jmenován profesorem psychologie. Znám byl v oborech psychologie zdraví, duševní hygiena, logoterapie a experimentální psychologie. Napsal přes třicet odborných i populárně-naučných publikací. Zemřel v roce 2014 ve věku 89 let.

(více na: www.kampocesku.cz/clanek/10711/jaro-krivohlavý)

Jaro Krivohlavý, 2012

Jana Krejčí

S manželkou na prohlídce Malé pevnosti Terezín

Hornicko-historický spolek Stříbro

Stříbrský rudní revír je v českých zemích nejstarší historicky doloženou těžební oblastí. Hornický spolek ve Stříbře za dobu své existence vybudoval a zrekonstruoval Hornický skanzen, Královskou dědičnou štolu Prokop, úzkokolejnou dráhu a naučnou stezku v délce 50 km.

Hornický skanzen | Štola Prokop

červenec–srpen	středa 13–17 / sobota 9–12
ostatní měsíce	rezervace předem
délka prohlídky	700 m
doba prohlídky	90 minut
vstupné štola	dospělí 100 / děti 50 Kč
vstupné skanzen	30 Kč
důlní vláček	30 Kč (rezervace předem)
speciální prohlídky	dospělí 150 / děti 100 Kč (s překladem, v neděli, ve svátek)
skupina	min. 5 účastníků
upozornění	vstup do štoly od 6 let věku odpovídající oblečení (teplota 7–8 °C)

Štola sv. Prokopa, komora vodotěžného kola

Představitelé spolku u prezidenta Slovenska Gašparoviče

„Zdař Bůh“ a těšíme se na vás...

Více o prohlídkách na
mobil: +420 602 264077, 606 634 220
e-mail: info@hornickyspolekstribro.cz
www.hornickyspolekstribro.cz

Ze sklepů až do věží

Litoměřické podzemní sklepení patří k nejrozsáhlejším v Čechách. Ve středověku měřilo několik kilometrů. Dnes je zpřístupněna 366 metrů dlouhá část sklepů a v části z nich je umístěno lapidárium Oblastního vlastivědného muzea v Litoměřicích.

Expozice Důl Richard v proměnách času je umístěna ve sklepních prostorách pod budovou litoměřické radnice a mapuje historii a současnost vápencového dolu nacházejícího se v těsné blízkosti města Litoměřice na vrchu Bídnice. Samotný důl je z bezpečnostních důvodů veřejnosti nepřístupný a toto je jedinečná možnost se dozvědět o tomto zajímavém místě více.

Informační centrum na Mírovém náměstí je vstupní branou pro návštěvu **vyhlídkové věže Kalich**, která byla postavena v 16. století pro měšťanskou rodinu Mrázů z Milešovy. Z věže je krásný výhled na město Litoměřice a okolí.

Z věže u katedrály sv. Štěpána je z výšky více než 40 metrů krásný výhled na České středohoří. Věž byla postavena v letech 1883–1889 podle návrhu vídeňského architekta Heinricha Ferstela.

Všechny turistické cíle najdete na www.litomerice-info.cz.

Informační centrum
Mírové náměstí 16/8a, 412 01 Litoměřice
tel.: +420 416 916 440
e-mail: info@litomerice.cz
www.litomerice-info.cz

Litoměřice

Katedrála a biskupství

Expozice Důl Richard v proměnách času

foto a text © město Litoměřice

Průčelí zámku

Zámek Klášterec nad Ohří

Na levém břehu řeky Ohře byl koncem 16. století postaven renesanční zámek. Přes všechna úskalí zde zámek stojí dodnes, jen byl po posledním požáru v roce 1856 převlečen do novogotického kabátu. Dnes zámek nabízí svým návštěvníkům tři prohlídkové okruhy.

I. okruh – Porcelánový je umístěn v interiérech prvního zámeckého patra. Představuje největší muzeum porcelánu v ČR. Máte jedinečnou příležitost spatřit zde na vlastní oči nejstarší výtvarný klášterec porcelánky z roku 1794 s názvem Vivat Böhmen. Vlastníkem většiny exponátů je Uměleckoprůmyslové museum v Praze. Z jeho sbírek zaujme rozverná a zároveň praktická figurální plastika. Najdete zde oblíbené figurky dvou tváří. Omládnete a prožijete u kouzelného zrcadla. Překvapí vás jídelní servis, pro nějž služebnictvo nasažovalo život, aby ho zachránilo před zničujícím požárem zámku. Kromě historického porcelánu se pokocháte i současnou produkcí klášterec porcelánky a sklárny Moser Karlovy Vary. Klášterec porcelánka je dnes nejstarší dosud produkující porcelánkou v Čechách.

Od 1. 4. 2020 nové ceny vstupného:
plné 130 Kč, snížené 100 Kč, děti do 3 let zdarma, cizojazyčný výklad (Nj, Aj) 160 Kč/120 Kč

Figurka dvou tváří

II. okruh – Pohádkový nabízí prohlídku pohádkové země. Její součástí je největší expozice skřítků (paní Vítězslavy Klimtové), kterou lze momentálně v ČR spatřit. Zajímá vás, jak vypadá stvoření, které vám věčně schovává drobné předměty, a je tak nejvíce rozšířeným skřítkem všech domácností? Přijďte a spatřete Zášupšáka neboli Schovávače na vlastní oči. Pohádkový okruh představuje i historické loutky rodiny Matěje Kopeckého a zámeckou věž. Ta vás okouzlí výhledem na údolí řeky Ohře i legendami Krušnohoří a jejich poutavou prezentací vytvořenou paní Věrou Štefánkovou.

Od 1. 4. 2020 nové ceny vstupného:
plné 80 Kč, snížené 50 Kč, děti do 3 let zdarma, cizojazyčný výklad (Nj, Aj) 100 Kč/80 Kč

III. okruh – Atraktivita ve své náplni zahrnuje více než 5 000 historických knih, minerály z Krušných hor, věž a thunskou hrobku. Výstavu minerálů doplňuje impozantní vitráž Porta Bohemica vyrobená ve vitrážnické dílně v Lubenci.

Od 8. 5. 2020 kompletní změna náplně okruhu. Okruh atraktivit nově nabízí interaktivní prohlídku zámeckého sklepení s expozicí středověku a hrdelního práva města Klášterce. Expozice představuje život v klášteře, ve městě, na vsi i na hradě. Zámecké vězení a hladomorna odhalují historii soudnictví a hrdelního práva městečka Klášterec. Interaktivní okruh plný zábavy, ale i poučení je umístěn ve sklepních prostorách jižního křídla zámku.

Expozice hrdelního práva

Skřítky Vítězslavy Klimtové

Od 1. 4. 2020 nové ceny vstupného:
plné 80 Kč, snížené 50 Kč, děti do 3 let zdarma, cizojazyčný výklad (Nj, Aj) 100 Kč/80 Kč

Otevírací doba:

Celoročně duben až září: út–ne od 9 do 17 hod., říjen až březen: st–ne od 9 do 15 hod. Poslední prohlídka začíná vždy 1 hodinu před koncem otevírací doby.

Těšíme se na vaši návštěvu!

Zámek Klášterec nad Ohří
Chomutovská 1
431 51 Klášterec nad Ohří
tel.: +420 474 375 436
mobil: + 420 602 194 099
e-mail: info@zamek-klasterec.cz
web: kultura.klasterec.cz

Kraj mého srdce 2019

Pořadatelem ankety Kraj mého srdce za rok 2019 byla redakce KAM po Česku ve spolupráci s veletržní správou ABF, a. s., a pod záštitou Asociace krajů České republiky. Cílem ankety bylo zjistit a meziročně porovnat vývoj oblíbenosti krajů z pohledu návštěvníků a jejich volnočasových aktivit.

Anketa probíhala v osmi kategoriích od listopadu 2019 do 31. ledna 2020. Celkem se anketě zúčastnilo 12 440 hlasujících. Partneři ankety věnovali ceny v celkové hodnotě 65 000 Kč, jmenovitě: Hotel Zámek Liblice, Hotel pod Kokšínem, Český rozhlas – RADIOSERVIS, Česká televize – Edice ČT, VIDA! science centrum Brno, Kartografie Praha, Escapepoint, Vydavatelství MCU, Divadlo Palace Praha, Becherovka a Flixbus. Ceny pro vítězné kraje vyrobili skláři sklárny Rückl Crystal v Nižboru.

Absolutní vítěz ankety – Jihomoravský kraj

Výsledky ankety

KAM na letní dovolenou, pěší a cyklo

1. místo – Jihomoravský kraj
2. místo – Jihočeský kraj
3. místo – Liberecký kraj

KAM za folklorem a tradicemi

1. místo – Jihomoravský kraj
2. místo – Jihočeský kraj
3. místo – Zlínský kraj

KAM do lázní a wellness

1. místo – Karlovarský kraj
2. místo – Jihočeský kraj
3. místo – Jihomoravský kraj

KAM na památky a historická místa

1. místo – Hlavní město Praha
2. místo – Jihočeský kraj
3. místo – Jihomoravský kraj

KAM na zimní dovolenou

1. místo – Liberecký kraj
2. místo – Kraj Vysočina
3. místo – Královéhradecký kraj

KAM na výlety s dětmi

1. místo – Jihočeský kraj
2. místo – Jihomoravský kraj
3. místo – Liberecký kraj

KAM na koně a koňské stezky

1. místo – Jihočeský kraj
2. místo – Kraj Vysočina
3. místo – Jihomoravský kraj

KAM za zážitkem a adrenalinem

1. místo – Liberecký kraj
2. místo – Jihomoravský kraj
3. místo – Jihočeský kraj

Absolutní vítěz ankety

Jihomoravský kraj

Výherci z řad hlasujících

Boženka Křížová, Hluboká nad Vltavou | Andrea Kačírková, Silůvky | Vladimír Stříbrný, Frýdlant | Radka Hrdličková, Žacléř | Veronika Vodičková, Chodov

Své ceny si mohou výherci vyzvednout do **31. 3. 2020** na adrese redakce.

KRAJ
MÉHO SRDCE

Všem krajským výhercům ve všech kategoriích, stejně jako výhercům z řad hlasujících, **srdečně blahopřejeme.**

KAM na letní dovolenou, pěší a cyklo

KAM za folklorem a tradicemi

KAM do lázní a wellness

KAM na památky a historická místa

KAM na zimní dovolenou

KAM na výlety s dětmi

KAM na koně a koňské stezky

KAM za zážitkem a adrenalinem

Nejvíce pomyslných medailí získala Jihočeská centrála cest. ruchu

Lužické hory – neobjevený klenot pohraničí

Lužické hory si stále střeží své kouzlo a utajená místa. Přestože nabízejí dobré turistické zázemí, hustou síť turistických tras a mimořádné cyklotrasy, jsou stále velkou neznámou.

Lákají dobrodruhy, kteří chtějí objevovat neznámé a těší se z neposkvrněnosti tohoto příhraničního skvostu. Přitahují zvědavé turisty, kteří pátrají po historii a po stopách našich předchůdců. Putují po krajině a poznávají podstávkové domy, skalní města, staré sklářské hutě či sakrální památky. Lužické hory se pyšní rozmanitostí. Najdete zde příkré stráně a hluboká údolí, barvami hrající smíšené lesy, čedičové varhany i podivuhodné pískovcové skalní útvary.

Pro turisty a návštěvníky zde vznikají i nové turistické produkty. Jedním z nich je **Pivní stezka Lužických hor**. Ta propojuje místní řemeslné

pivovary. Zavede návštěvníka k zajímavým turistickým cílům, a bonusem je tedy nejen zážitek z návštěvy pivovaru. Navíc si může návštěvník jako suvenýr z každého pivovaru odnést i speciální pivní tácek. Jedná se o unikátní sbírkový předmět, a projde-li celou stezku, získá až devět táčků!

Pivní stezka láká turisty na prohlídky, na degustace, ale hlavně na kouzelnou krajinu s jedinečnou atmosférou. Lužické hory jsou stále turisty neobjevené. Stezka propojila dnes už známé pivovary, jako je Kocour ve Varnsdorfu nebo Pivovar Cvikov, ale stejně tak i malé rodinné podniky, například Skalický Budulínek nebo Kotouč.

Pivní stezka zavede návštěvníky i do vyhlášeného podniku Usedlost na Stodolci, který se pyšní nejen skvělou kuchyní, ale pouze tam lze ochutnat speciál Stodoleckého lišáka. Stezka navazuje i na oblast Českého Švýcarska, a tak návštěvník může okusit i zlatavý mok ve Falkenštejnu v Krásné Lípě. A rozhodně ne jeden pivní fajnšmekr ocení i speciál z Bornu v Novém Boru či z minipivovaru Helene v malebných Kytlicích.

e-mail: info@luzihory.cz
www.pivnistezka.cz
www.luzihory.cz

text a foto © DMO Lužické a Žitavské hory, z. s.

Přijďte si pro tipy na sezonu 2020 na veletrh cestovního ruchu Euroregion Tour

Již po dvacáté se bude v Libereckém kraji – v Jablonci nad Nisou – konat veletrh cestovního ruchu Euroregion Tour. V jabloneckém Eurocentru se ve dnech 6.–7. března 2020 představí nejen města, turistické oblasti a kraje ČR, ale i další aktéři cestovního ruchu.

Chcete zviditelnit svoji destinaci, město nebo produkt? Využijte regionální veletrh, který

pravidelně nabízí **inspiraci na letní i zimní výlety či dovolenou**. Nebudou chybět ani **regionální**

prodejci se svou nabídkou originálních produktů a lokálních potravin. V rámci prodejní výstavy budou připraveny ochutnávky, živé ukázky řemesel a dílny, kde si návštěvníci budou moci řemeslo vyzkoušet. Prostory Eurocentra zaplní více než 50 řemesníků. Okresní hospodářská komora v Jablonci nad Nisou zve také na **seminář z cyklu Tradiční řemesla s názvem „Bezmála zapomenutá řemesla“** s příběhy mistrů svých oborů, který proběhne v pátek 6. března od 12.30 hodin v Klubu Na Rampě.

Doprovodný program bude letos opravdu nabitý – plný cestovatelských přednášek, hudebních a tanečních vystoupení i soutěží. Návštěvníci se mohou těšit na **cestovatelský pořad o nevšedních zážitcích svérázných cestovatelů „5+1 švestek“**, dále na zajímavé **přednášky** na témata Křišťálové údolí, Muzeum skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou, Liberec Film Office nebo pivovar Volt. Program ožví hudební a taneční vystoupení. V sobotu dopoledne od 10.00 proběhne v Kině Junior **přednáška na téma propagace cestovního ruchu ve spolupráci s blogery a fotografy**.

Bonusem pro vystavovatele je studijní cesta za poznáním Libereckého kraje, tentokrát do turistické oblasti Máchův kraj, kterou pořádá Liberecký kraj 5. 3. 2020.

Liberecký kraj
 JABLONEC NAD NISOU
 Eurocentrum
 Visit Liberec
 JUBILEJNÍ 20. ROČNÍK VELETRHU CESTOVNÍHO RUCHU
 • 6.–7. 3. 2020 •
 Eurocentrum Jablonec n. N.
www.euroregiontour.cz
 • Turistická nabídka • Regionální prodejci • Ukázky řemesel • Doprovodný program • "Křišťálové údolí" •

Více na
www.euroregiontour.cz

Skoro zapomenuté letovisko

V pohraničí se nachází mnoho zchátralých staveb, které byly dříve velmi pěkné, vyhledávané a hojně navštěvované. Jednou z nich je areál bývalého lázeňského letoviska Karlovo údolí, kam jsme se vypravili tentokrát.

Do Karlova údolí jsme se vydali ze Šluknova. Z tamního křížového vrchu, odkud byl pěkný výhled, jsme křížovou cestou sešli na asfaltku, která nás dovedla k cestě lemované alejí. Na jejím konci jsme se dali doprava, a to už jsme skrz další alej zahlédli pavilon a střechu Karlova údolí. Po cestě jsme narazili na dva pány s detektorem kovu. „Hledáte poklad?“ ptám se jich. Odpovědí mi je: „Hledáme historii.“ Co pánové našli, se dozvídáme až při zpáteční cestě.

Dříve atraktivní letovisko je dnes dosti zchátralé. Jak vypadalo dříve, lze vyčíst na cedulích, které tam noví majitelé umístili. Přímo před hlavní budovou obdivujeme jasan ztepilý, který je zapsán na seznamu památných stromů v děčínském okrese.

Důvodem vzniku Karlova údolí právě v tomto místě je zahájení stavby tratě z Rumburku do Šluknova. Trať se začala stavět v roce 1872. Toho využil majitel pekařství ve Šluknově pan Karl Schutz. Postavil poblíž rozestavěné tratě dřevěnou boudu coby přístřešek a vývařovnu jídel pro stavební dělníky. Později koupil celé údolí i s lesem, potokem, loukami. Místo dostalo jméno Karlsthal.

Časem byla na místě původní dřevěná bouda postavena hospůdka „Modrá koule“ a také restaurace. Pro pobavení návštěvníků byl vybudován i menší pavilon, kde byly chovány opičky, a po přehrazení potoka také rybník, na němž byl umístěn vodní kolotoč se čtyřmi lodkami. Procházíme se před pavilonem, který stejně jako celý park dnešní majitelé začali renovovat tak, aby to co nejvíce odpovídalo původní podobě. Výsledek jejich úsilí lze porovnat na cedulích s fotografiemi.

Po Karlu Schutzovi převzal podnikání jeho syn Emil. Rodina Schutzů však komplex časem z finančních důvodů prodala městu Šluknovu. Vedení města

Karlovo údolí dnes

rozhodlo v roce 1913 o přebudování stavby tanečního sálu a restaurace v moderní lázeňský komplex. Součástí lázeňského komplexu byl i lázeňský park s okrasnými stromy a keři, s bazénkem, s vodotryskem, s jezírkem se zlatými rybkami a vodním ptactvem, s velkým rybníkem, který byl využíván k projíždkám na lodkách, a s lesním divadlem. Bylo tu také hřiště s houpačkami, skluzavkami, lanovkou a kolotočem a nechyběla ani sáňkařská dráha, kde po kolejkách jezdily dřevěné saně opatřené minikolečky, a nechyběla ani elektrická miniželeznice.

Během druhé světové války sloužilo Karlovo údolí jako městské rekreační středisko pro německou armádu. V roce 1950 byl celý lázeňský areál bezúplatně převeden do vlastnictví pražského dopravního podniku. Správou areálu byl pověřen závodní výbor ROH Vozovny Pankrác a posléze závodu Elektrické dráhy.

ZV ROH Vozovny Pankrác pronajal v roce 1963 objekt Československým státním drahám – správě Ústecké dráhy. Karlovo údolí pak sloužilo pro potřeby železničního odborného učiliště. Během doby, kdy byly bývalé lázně ve vlastnictví pražského dopravního podniku, zde byla prováděna jen nejnnutnější údržba.

Rekreační středisko Dopravního podniku hl. m. Prahy, 70. léta 20. století

Od roku 2000 nabízel Dopravní podnik hl. m. Prahy bývalé lázně Karlovo údolí k prodeji. Během let, kdy objekt bývalých lázní získala soukromá majitelka a budovy již nebyly střeženy bezpečnostní agenturou, došlo k jejich dalšímu chátrání a rozebírání materiálu sběrači kovů.

Na jaře roku 2017 Karlovo údolí zakoupili manželé Ema a Martin Bilinskí s úmyslem pokusit se s pomocí dobrovolníků vrátit tomuto místu jeho bývalou slávu. Dle vyjádření statika, který ruinu v létě 2017 prohlédl, zůstala možnost její záchranu otevřená. Snahám o záchranu kdysi proslulého letoviska vyjádřilo podporu i město Šluknov, které je vlastníkem okolních lesních pozemků a vodních ploch.

Při zpáteční cestě jsme opět narazili na pány s detektory kovů. Našli mince a znak Státní bezpečnosti. Povídali nám o tom, jak dříve Karlovo údolí pěkně vypadalo. Doufejme, že se jej novým majitelům skutečně podaří zachránit.

Simona Albrechtová

„Do Českého ráje cesta příjemná je...“ (65 let)

Známa píseň Ivana Mládka vtipně připomíná krásy zdejší přírody. Myšlenky o jejím uchování příštím generacím se zhmotnily vznikem první chráněné krajinné oblasti u nás (CHKO), kterou byl právě Český ráj.

Ministerstvo kultury 1. března 1955 svým výnosem zřizuje v rámci již existující plošně větší a turisticky známé oblasti Český ráj stejnojmennou chráněnou oblast. Z pohledu geologického jde o unikátní kombinaci pískovcových skalních oblastí a měst s krajinou dávných sopek. Skalní města jsou pozůstatky někdejšího křídového moře, jejichž měkkí sedimenty odnesly řeky a čas. Tímto způsobem vznikl například nepřehlédnutelný symbol Českého ráje – Trosky. Navzdory nevelké ploše se samotná CHKO rozkládá na území tří krajů mezi městy Mnichovo Hradiště, Jičín, Turnov a obcí Malá Skála. Obsahuje dvě národní přírodní památky (Suché skály a Kozákov), jedenáct přírodních rezervací a jedenáct přírodních památek. Zdejší zajímavosti propojují tři naučné stezky Hruboskalsko, Klokočské skály a Kozákov. Původní chráněné území se

v roce 2002 rozšířilo o atraktivní oblast Maloskalska a Prachovských skal a dnes se rozkládá na 181 hektarech. Součástí krásné přírody jsou také mimořádně turisticky vytižené hrady a zámky a není jednoduché najít soulad mezi ochránci přírody a potřebami či zájmy turistů. Kéž by se to dařilo dál...

-babok-

Hruboskalské skalní město v Českém ráji

foto © Wikimedia Commons

Kostel sv. Filipa a Jakuba ve Všeni

Kostel na Všeni

Díky své zvláštní poloze na terénní vlně svítí do dálky. Orientační bod na samotné hranici Českého ráje je vidět z mnoha směrů.

Kostel svatého Filipa a Jakuba na Všeni prošel staletími relativně bez šrámů. Z původně malého kostelíka vznikl za podpory Markvarticů kolem roku 1300 gotický kostel. Navzdory požáru v roce 1832 se dochoval původní presbytář a sakristie a kostel si podržel svůj novogotický ráz, který navrhl v roce 1836 Bernhard Grueber. Na hlavním oltářním obraze jsou namalováni patroni kostela sv. Filip a sv. Jakub. V současné době je to důležitý symbol obce a místo kulturních akcí, a to nejen v době Vánoc.

Libor Patočka, patriot

foto © Wikimedia Commons

Za zábavou i poznáním do Třebíče

Třebíč je městem významných památek zapsaných na Seznam UNESCO. Město ale nabízí bohaté vyžití i pro rodiny s dětmi či školní výlety.

Interaktivní expozice Cesty časem

Expozice je zaměřena na Třebíčskou historii a historická řemesla a děti si zde mohou vše vyzkoušet na interaktivních exponátech. Kromě klasických prohlídek jsou v nabídce lektorské programy pro školní skupiny a mateřské školy.

V přízemí třebíčského předzámčí dále naleznete expozici Za řemesly minulosti, která připomíná

téměř zapomenutá řemesla, jako je perletářství, modrotisk, sedlářství, perníkářství a modiství.

Expozice Děti Antonína Kaliny

Antonín Kalina je třebíčský rodák, kterému se podařilo zachránit židovské chlapce z koncentračního tábora Buchenwald. Na památku tohoto hrdinského činu byla v Třebíči otevřena jeho pamětní

Science centrum Alternátor

síň, která byla v roce 2019 rozšířena o expozici Děti Antonína Kaliny. Kalinou zachráněných chlapců bylo více než devět set. Jejich celkový počet symbolizuje Strom života – unikátní umělecká kovářská a pasířská práce mistrů a studentů Střední průmyslové školy Třebíč. Listy stromu nesou vytepaná reálná jména. Expozice se dále podrobně věnuje osudům několika chlapců, z nichž po válce vyrostly výjimečné osobnosti.

Chytrá zábava

Ke vzdělávání zábavnou formou slouží jediné science centrum na Vysočině – Alternátor. V interaktivním vzdělávacím centru si děti vyzkouší experimenty s různými přírodními jevy. Další chytřá zábava a navíc trénink mozku v jednom čeká v Mozkoherně. Zde je možné trénovat paměť, koncentraci, prostorovou představivost, verbální myšlení i logiku.

Expozice Děti Antonína Kaliny

www.visittrebic.eu

Sjíždění Dyje na Znojemsku

Na parádní školní i rodinný výlet po jižní Moravě

Konec školního roku a prázdniny = výletování. Kam? Tady s dětmi počítají!

Moravský kras a okolí

Moravský kras není jen Macocha. Parádní den zažijete ve **Westernovém městečku Boskovic** nebo v **Jeskyni Blanických rytířů** u Rudky se 17 strážci pod velením sv. Václava. A do Kunštátu na zámek a koupaliště je to kousek.

Olešnická **dílna modrotisku** je poslední v ČR. Vše vám tu naživo předvedou, děti vyzkouší... a domů si koupíte suvenýr na úrovni. Pak se vydejte do **Muzea strašidel** a na **rozhlednu Kopaniny**.

Westernové městečko Boskovice

Olešnická dílna modrotisku

Brno a okolí

V Brně jsou hitem pro děti i dospělé zábavné programy v **chrámu vědy Vida!** Žádná suchařina, je to jízda! Na představení plném zábavných pokusů to bublá a vybuchuje. Ve zdejší interaktivní expozici ceduli NESAHAT nenajdete, naopak.

Vydejte se také na celodenní výlet kolem **Brněnské přehrady** krásnou přírodou až na **hrad Veveří** – červená turistická trasa vás vede kolem hospůdek s vychlazenou limčou, v cíli čeká hrad i zmrzlina. A zpátky můžete jet za odměnu parníkem.

Znojemsko a Podjíví

Znojemské podzemí má otevřeno i v pondělí! A na **hradebním okruhu** si děti vyzkouší repliky dobových zbraní, zastřílí si z luku a podstoupí znalostní kvíz.

Ve **Staré vodárně** vám půjčí vše pro vodácký kurz na klidné a bezpečné Dyji, i lektora. A začíná tu **naučná stezka Gránickým údolím s mlokem Hugem**.

Na cestu Znojmem se vypravte v turistickém vláčku. V **elektrobuse Znoj máček** navíc ochutnáte regionální dobroty – například znojemské okurky, čokolády (učitelé víno, pivo).

Pálava a Lednicko-valtický areál

Jeskyně Na Turoldu u Mikulova vás vtáhne do podzemního labyrintu se smaragdovým jezírkiem. Jako byste se procházeli po dně korálového útesu.

Odtud se vydejte do Mikulova na komentovanou prohlídku **Židé v Mikulově**. Zámecké prohlídky pro školní výlety jako **Mapa pokladů** baví i největší remcaly.

V **lednickém zámeckém areálu** na vás čeká orientální Minaret atd. Na webu si stáhněte zdarma pátrací hru **Hardmuthova nemoc** a vydejte se do roku 1790 pomoci staviteli **Hardmuthovi** dokončit návrh minaretu a vynalézt tužku!

Slovácko

Tady zažijete lidové tradice! **Skanzen Strážnice** počítá se školami na max. Děti si tu vyzkouší život vrstevníků v čase prababiček. Nebo v programu **Detektivní případ Cyrila Čerešňáka** vyřeší záhadu.

Také **Slovanské hradiště Mikulčice** myslí na děti. Zasoutěží si o **Mojmířův poklad**, zažijí **Den s archeologem** nebo s **dravci**, prověří si své znalosti v zábavné **Dějepisné olympiádě**...

Celosvětovým tématem je **udržitelnost**. Naživo ji děti uvidí v **Bylinkovém ráji Sonnentor** na zážitkové exkurzi **Raráškův bylinkový ráj**.

www.jizni-morava.cz

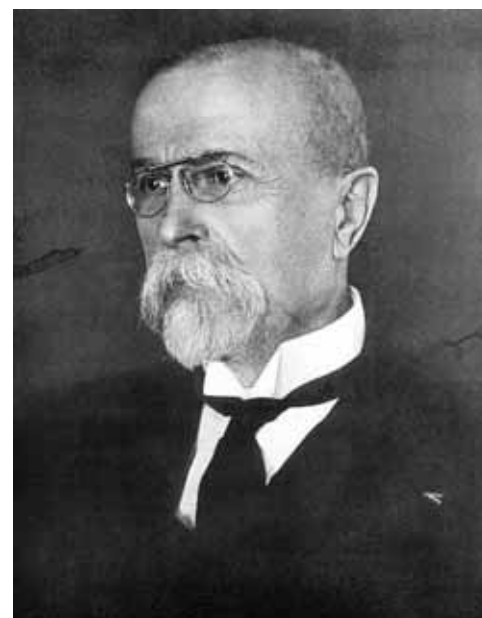
Na exkurzi v Sonnentoru

Prezident osvoboditel (170 let)

Nejvýznamnější osobnost novodobých českých dějin, první československý prezident, filozof, vysokoškolský profesor, publicista a politik Tomáš Garrigue Masaryk se ve své době těšil velké oblibě i autoritě. Stejně tak si naši úctu a pozornost zaslouží i dnes, především pro svoje zásady a morální kredit.

Tomáš Masaryk se narodil 7. března 1850 v Hodoníně slovenskému kočimu Josefu Masárikovi a kuchařce Terezii Kropáčkové. Nejprve se učil kovářem, ale pak nastoupil na gymnázium a po maturitě odešel studovat na Vídeňskou univerzitu. Během studijního pobytu v Lipsku poznal svou budoucí ženu – Charlottu Garrigue, dceru bohatého amerického podnikatele. V roce 1878 se s ní v New Yorku oženil a po návratu do Vídně Masaryk habilitoval. V roce 1882 se manželé přestěhovali do Prahy, kde Masaryk nastoupil jako profesor

na univerzitě. V manželství se narodily čtyři děti – Alice, Herbert, Jan a nejmladší Olga. V Praze na sebe Masaryk upozornil zpochybňováním pravosti Rukopisů zelenohorského a královédvorského. Postupně se stal uznávanou českou autoritou, a dokonce byl zvolen poslancem do vídeňského parlamentu. Okolo roku 1900 vystoupil proti antisemitským předsudkům a osobně se zasadil za revizi procesu L. Hilsnera. Během první světové války organizoval Masaryk protirakouský odboj směřující k ustavení samostatné Československé

Tomáš Garrigue Masaryk na fotografii z roku 1925

republiky. 18. října 1918 ve Washingtonské deklaraci vyhlásil samostatnost československého národa a 14. listopadu byl v nepřítomnosti zvolen prezidentem nové republiky. Prezidentem ho zvolili ještě třikrát, ale v prosinci 1934 na svůj úřad ze zdravotních důvodů abdikoval. Tomáš G. Masaryk zemřel 14. září 1937 na zámku v Lánech a je pohřben na místním hřbitově.

Marcela Kohoutová

foto © Wikimedia Commons a archiv Masarykova muzea v Hodoníně

TGM v trávě s dcerou Alicí a přáteli

TGM s dcerou Alicí, synem Janem a Karlem Čapkem, Bystricka 1931

Technické muzeum v Brně otevírá své památky

Šest mimobrněnských památek od Vysočiny po moravsko-slovenské pomezí spravuje Technické muzeum v Brně. Otevírá je vždy sezonně, tedy od dubna do října. Výjimkou je Šlakhamr v Hamrech nad Sázavou, který je návštěvníkům přístupný od května, kvůli počasí v dané oblasti.

Větrný mlýn v Kuželově

Tři z těchto památek vyhlásila vláda České republiky za národní kulturní památku: Vodní mlýn ve Slupi, Starou huť u Adamova a Větrný mlýn v Kuželově. Další kulturní památky jsou Kovárna v Těšanech a již zmíněný Šlakhamr. Poslední památkou TMB, nikoliv do významu, je Areál československého opevnění a železné opony v Šatově. Bunkr z roku 1938 s vybavením z 80. let minulého století nabízí návštěvníkům nejen prohlídku, ale také další žijící technická zařízení, která

bránila přechodu hranic (např. repliky signální stěny a třístěnného drátěného zátarasu EZOH). Čtyři kompletní výrobní mlynářské celky má ve svých prostorách Vodní mlýn ve Slupi. Jedná se o renesanční stavbu velkomlýna s funkčními vodními koly a náhonem.

Směrem na západ u Žďáru nad Sázavou zájemci najdou Šlakhamr v Hamrech nad Sázavou. Jádrem expozice je plně funkční hamerské zařízení z nářadového hamru v Podhůří u Nepomuku. Při prohlídkách průvodce předvádí činnost vodního kola i hamerského kladiva.

Impozantní dominantou Staré huti u Adamova je deset metrů vysoká pec Františka. Jedná se o pozůstatek hutnického komplexu, vybudovaného knížetem Janem Adamem z Lichtenšteina v první pol. 18. stol.

Kovárna v Těšanech byla součástí vrchnostenského dvora již ve středověku, její současná podoba pochází z roku 1700. Objekt kovárny tvoří budova ve stylu venkovského baroka s expozicí

Areál čs. opevnění a železné opony v Šatově

Stará huť u Adamova

kovářské dílny v podobě z 19. stol. Na tuto expozici navazuje kolářská dílna.

Větrný mlýn v Kuželově je jeden z mála dochovaných větrných mlýnů tzv. holandského typu s obytnou budovou s expozicí horňáckého bydlení.

Více na
www.tnbrno.cz

Emanuel Julian Kodet kolem roku 1929

Zakladatel dynastie

(140 let)

Do umělecké rodiny Kodetů neodmyslitelně patří sochař Jan Kodet, malíř Kristián Kodet, herec Jiří Kodet a nesmíme zapomenout ani na herečku Barboru Kodetovou. Ovšem prvním ze slavné dynastie byl a navždy už zůstane sochař Emanuel Julian Kodet.

Narodil se 23. března 1880 v Pelhřimově do rodiny krejčího. Krejčovina ho ale nijak nelákala, a tak se raději vydal na studia Odborné školy keramické v Bechyni. Po jejím absolvování pokračoval na UMPRUM v Praze, kde byl žákem profesora Stanislava Suchardy, a po ukončení studia strávil ještě rok na Akademii v Římě. Jeho práce po návratu charakterizovala figurální tvorba, zejména ženský akt. Mezi jeho nejznámější díla patří 16 m vysoká socha Jana Žižky u Sudoměře, na místě vítězství husitů, či Husův pomník v Sušici. Vytvořil také řadu děl se sokolskou tematikou, památníky padlým po 1. světové válce, několik rodinných hrobek a keramické skulptury ve stylu Art Deco. Ze svých současníků zvěčnil v díle „Tanečnice“ primabalerínu Národního divadla v Praze Jelizavetu Nikolskou. Jméno Kodet by mohlo být bráno i jako synonymum pro lásku k ženám. Vždyť ústředním motivem umělecké tvorby sochaře Emanuela Juliana Kodeta byla žena. Stejně téma vévodí i dílům jeho syna, sochaře Jana Kodeta, a vnuka, malíře Kristiána Kodeta. Snachou Emanuela Kodeta byla herečka Jiřina Steimarová, která je matkou jeho dalšího vnuka, herce Jiřího Kodeta. Sochař Emanuel Julian Kodet zemřel 4. 2. 1954 v Lučanech nad Nisou.

František Jehlička

Zámek Slezské Rudoltice

Zámek Slezské Rudoltice

Existují ještě „zapomenuté kraje“ bez hord turistů? Co takhle Osoblažsko, kde najdete krásný zámek.

Méně známý zámek v samotném cípu Moravskoslezského kraje se nachází mezi Městem Albrechtice a polskými Glubczycemi, asi 13 km severně od Krnova a 8 km jižně od Osoblahy. Zámek nazývaný občas jako „Slezské Versailles“ byl postaven v polovině 16. století jako menší renesanční sídlo rodem Fulštejnů na místě středověké tvrze. Mezi pozdější nejdůležitější vlastníky zámku patřil rod pánů z Hodic. Jiří svobodný pán z Hodic zámek v roce 1630 koupil od Maxmiliána z Ditrichštejna a Albert Josef říšský, hrabě z Hodic a Volframic, pak nechal v 18. století zámek barokně přestavět a vytvořil z něj

jedno z kulturních center Slezska. Zámecký park a jeho čtyři jednopatrová křídla kolem obdélníkového nádvoří patřily v tomto období k nejpozoruhodnějším místům ve Slezsku. Po smrti Alberta začal zámek upadat. Ve dvacátém století bylo na zámku mimo jiné sídlo části Goebbelsova ministerstva propagandy, sídlo MNV a sklad zdravotnického materiálu. Zámek ve Slezských Rudolticích s přilehlým parkem je památkově chráněn od roku 1963 a je veřejnosti přístupný obvykle od května do září. Od roku 2004 se stala jeho správcem obec a od roku 2008 je i jeho vlastníkem.

-babok-

foto © Wikimedia Commons

Přední architekt a urbanista (140 let)

Moderní, vizionářský a originální. Takový byl architekt, urbanista a designér Josef Gočár, největší osobnost české architektury 20. století. Představitel vrcholného funkcionalismu a kubismu se narodil v obci Semín u Přelouče 13. března 1880.

Josef Gočár, před rokem 1930

Po studiu na pardubické reálce odešel v roce 1897 do Prahy, kde absolvoval Vyšší státní průmyslovou školu stavební. Po maturitě nastoupil jako praktikant do ateliéru architekta Jana Kotěry, který se později stal jeho profesorem na České vysoké škole technické a Uměleckopřmyslové škole v Praze. Po absolutoriu se stal vedoucím Kotěrova soukromého ateliéru a v roce 1908 si založil vlastní architektonické studio. Mezi jeho první návrhy patřil kontroverzní projekt dostavby Staroměstské radnice, Wenkeho obchodní dům v Jaroměři nebo areál Winternitzových automatických mlýnů v Pardubicích. Spoluzakládal Skupinu výtvarných umělců, jejíž členové se podíleli na vzniku českého architektonického kubismu. Gočárovou nejvýznamnější realizací v tomto slohu je dům U Černé Matky Boží v Celetné ulici v Praze. Po první světové válce se spolu s Pavlem Janákem stal propagátorem tzv.

národního obloučkového slohu nebo rondokubismu. Typickou stavbou je budova Legiobanky v Praze v ulici Na Poříčí. Přejichod k avantgardní architektuře představuje kostel sv. Václava v pražských Vršovcích, vily v kolonii Baba nebo soubor budov v Hradci Králové. Gočárovi se za jeho tvorbu dostalo mnoha uznání. V roce 1926 byl jmenován rytířem francouzského řádu Čestné legie, 1934 získal Cenu Leopolda Katzeho. Josef Gočár zemřel 10. 9. 1945 v Jičíně a je pochován na pražském Slavíně.

Alice Braborcová

Kubistický pokoj herce Otto Bolešky, autor Josef Gočár, 1913

foto © Wikimedia Commons

foto © Wikimedia Commons

Modernista Heinrich Kulka (120 let)

Nepoštěstí se každému, aby jeho dílo bylo roztroušeno po Evropě a zároveň i u protinožců. Neuklidné 20. století určovalo osud a působení architekta Kulky.

Budoucí architekt se 29. března 1900 narodil v Litovli v židovské rodině obchodníka s textilem. Studia architektury ve Vídni nedokončil a začal

Architekt Heinrich Kulka

foto © www.pinterest.com

studovat u průkopníka moderního stylu Adolfa Loose. V roce 1919 se stal jeho asistentem a od roku 1927 plnohodnotným partnerem. Oba modernisté prosazovali trojrozměrná plánování s různou úrovní místností ve vzájemném kompaktním celku. Koncept „Raumplan“ přinesl v roce 1922 například realizaci prvního krychlového domu Ruferovy vily ve Vídni. Kulka v předválečném období pracoval mezi Stuttgartem, Vídni a Paříží, kde realizoval další projekty. Na českém území vytvořil například zajímavý byt Oskara Semlera v Plzni (1934), vilu Holzner v Hronově nebo Kantorovu vilu v Jablonci nad Nisou (1934). V roce 1938 za dramatických okolností prchá přes Anglii na Nový Zéland. Po válce se na čas vrátil do Hradce Králové, ale před nástupem komunistů prchá zpět do Aucklandu. Jako hlavní architekt firmy Fletcher Construction navrhl řadu obchodních i soukromých obytných budov. Projektovал rodinné domy, bungalovy, plážové domy, chalupy v buši, galerijní domy, byty, knihovny, kostely a památky. Heinrich Kulka zemřel 7. 5. 1971 v Aucklandu ve věku 71 let.

-liban-

Rudolf Gavlas z Nového Jičína na lanovce (1960)

Lehce do kopce (80 let)

Nejhezčí „panorámata“ jsou vidět jenom z lanovky. Sedačková lanová dráha Ráztoka–Pustevny je pasažérům nabídla již v roce 1940 jako první na světě.

Návrh lanovky vznikl ve Wiesnerově strojírně v Chrudimi jako úplná technická novinka s pevným uchycením 88 jednomístných sedaček. Cesta od návrhu k realizaci byla neuvěřitelně krátká. V prosinci 1939 ji pražský Svaz lyžařů zadal a 4. března 1940 byl zahájen provoz v délce 887 m s převýšením 304 m. Lanovka se dočkala zvýšení počtu sedaček v roce 1956. Od roku 1987 potom funguje s 162 dvousedačkami a po prodloužení v dolní části dosahuje délky 1 637 m s převýšením 400 m a přepraví 900 osob za hodinu.

-babok-

Lanová dráha Ráztoka–Pustevny

foto © rodinné album rodiny Gavlasovy; Wikimedia Commons, autor: Michal Klajban

Je libo Kolaloku? (60 let)

„Vážení, vytvořte alternativu nápojům Coca-Cola a Pepsi z domácích zdrojů“. A úkol se podařil.

Tmavý sycený nápoj kolového typu vznikl od roku 1958 ve Výzkumném ústavu léčivých rostlin v Praze. Tým pod vedením Zdeňka Blažka během dvou let vytvořil sirupový nápoj Kofola složený ze čtrnácti bylinných a ovocných látek, ke kterým byl přidán kofein. Člen týmu Jaroslav Knapp finalizoval recepturu směrem k sycené limonádě a první

domácí nápoj tohoto typu pod názvem Kofola byl na světě. Zajímavostí ve složení je lékočivá příměs a relativně nízký podíl cukrů ve srovnání se zahraničním vzorem v objemu 8 g na 100 ml. Dalo by se říci, že je tak trochu „dietní“. Obliba Kofoly raketově stoupala až k 180 milionům litrů ročně. Situace dospěla paradoxně dokonce tak daleko, že v tehdejší Československu došly zdroje bylin a suroviny se musely dovážet ze zahraničí. Po roce 1990 Kofola na čas

ustoupila zahraničním konkurenčním produktům, téměř jako značka umřela a jako firma změnila majitele. Naštěstí se potkala s rodinou řeckého rodáka Kostase Samarase, která dokázala nastartovat novou éru Kofoly a zvednout ji doslova z popela. Od roku 2006 si opět drží vedoucí pozici nejprodávanějšího kolového nápoje v Česku i na Slovensku. Ať vám chutná.

-všenislav-

foto © Wikimedia Commons

Četař Jan Hrubý

Od prostřených stolů k atentátu (105 let)

Válka určila osud Jana Hrubého. Místo obsluhování hostů skončil jako oběť nacistického pronásledování v pravoslavném chrámě sv. Cyrila a Metoděje.

Budoucí vyučený číšník se narodil 4. března 1915 v Kunovicích. Svému povolání se věnoval do září 1937, kdy narukoval u hraničářského praporu v Trebišově. V důsledku německé okupace byl na jaře 1939 propuštěn z armády a až na druhý pokus se mu podařilo v roce 1940 utéct z protektorátu. Složitě se přes Jugoslávii, Řecko, Turecko a Bejrút dostal spolu s ostatními do Francie a po její kapitulaci do Anglie. Na podzim téhož roku se stal součástí oddílu zvláštních úkolů, kde absolvoval základní sabotážní kurz, paravýcvik a kurz průmyslové sabotáže. Koncem dubna 1942 se společně s Bohuslavem Koubou a Josefem Bublíkem vrátili do vlasti jako výsadek Bioscop s cílem provádět sabotáže v továrnách na Moravě. Bohužel se jim nepodařilo navázat kontakt s odbojem, přesunuli se do Prahy a skrývali se v konspiračních bytech. Atentát na Heydricha výrazně ztížil jejich aktivity a Jan Hrubý se nakonec ocitl společně s dalšími výsadbáři v kryptě kostela Cyrila a Metoděje v Resslově ulici. Ten známý příběh obklíčení skončil 18. června 1942 a Jan Hrubý spáchal sebevraždu. Kromě Armádního muzea na Žižkově připomíná jeho odkaz v Kunovicích portrét od akademického malíře Pavla Vavryse.

-babok-

Do chřibských hvozdů

Zalesněná, členitá vrchovina uprostřed Moravy ukrývá spoustu tajemství a záhadných míst, kam možná lidská noha ještě nevkročila. Místa, která jsou opředena pověstmi o čarodějnicích, čertech a bludičkách. Taková místa vždycky lidi lákala a přitahovala.

Vydejme se chřibskými lesy, po červené turistické značce od parkoviště U Křížku, odkud vede 1 km dlouhá trasa k pískovcovému skalisku Kozel. Tento osamocený kus skály, vysoký kolem dvaceti metrů, je opředěn pověstmi. Vypráví se, že když svatý Cyril s Metodějem na hoře sv. Klimenta stavěli kostel, z pekla se vyrojili čerti a chtěli jim stavbu překažit. Nesli s sebou velké balvany. Když se ale přiblížili k hoře, svatý Metoděj vztyčil proti nim kříž.

Čerti v údesu balvany upustili a ty zůstaly nehnuté na místech dodnes. Kozel, největší ze všech, údajně nesl samotný vládce pekel, Lucifer. Jiná pověst zase vypráví o tom, že Kozel je zkamenělý čert

Skalní útvar Kozel

vypuzený poustevníkem, který stavěl kapli pod vrcholem Ocásku. Skalisko Kozel bylo roku 1967 vyhlášeno jako chráněný přírodní útvar.

-božka-

foto © Wikimedia commons, autor P.matel

Do Hájenky na školní výlet

Rekreační zařízení Hájenka leží v malebném prostředí Bílých Karpat na začátku Vlárského průsmyku spojujícího již od středověku české země s východními, počínaje Slovenskem. Areál prošel v posledních dvou letech částečnou rekonstrukcí a každý rok přibývají nové sportovní společenské aktivity zaměřené zejména na potřeby studentů a žáků škol.

a oddělený izolační pokoj. V patře je osm pokojů čítajících 2–8 lůžek včetně dvojpостelí a patrových postelí. Součástí objednávky školního výletu je předvolitelný jídelní-

ček na základě dohody pedagogů s žáky. Mezi nejatraktivnější výlety patří hrad Brumov, Valašské muzeum ve Valašských Kloboukách, rozhledna Královec, Čertovy skály, z těch vzdálenějších Lázně Luhačovice, Zoo Zlín-Lešná, zámek Vizovice, anebo výlety po cyklotrase vedoucí kolem Hájenky. Těší se na vás váš kuchař a provozní v jedné osobě.

Pro letošní sezonu budou mít žáci k dispozici venkovní pártystan, volejbalové a badmintonové hřiště, bazén, minigolf s šesti dráhami, pétanque, branky na fotbal, stolní a líný tenis, ohniště, kotlíky pro samostatné venkovní vaření, elektronické a venkovní šipky a další aktivity. K dispozici je také wifi připojení. Budova se skládá ze dvou nadzemních podlaží. V přízemí mají žáci k dispozici jídelnu, společenskou místnost s projektorem, místnost baru, kde je zajištěn celodenní pitný režim,

www.hajenkabrumov.cz

Hotely a ubytování na Slovensku

 2020

HOTEL
guide

TRAVEL IN SLOVAKIA
GOOD IDEA
www.slovakia.travel

- hotely a ubytovanie
- kongresové centrá
- reštaurácie
- kempingy
- kúpele

Už **28** rokov sme s Vami

www.travelguide.sk

Hotel Guide 2020

Tradiční, již 28. vydání průvodce ubytováním na Slovensku, ve slovenštině, němčině a angličtině, nabízí více než 3 200 ubytovacích možností v hotelech, penzionech, apartmánech, chatách, rekreačních zařízeních, ubytování v soukromí nebo kempech na Slovensku.

Všechny informace jsou přehledně členěny do osmi slovenských krajů. Přehledně začínají mapou, stručným úvodem a charakteristikou kraje. V průvodci naleznete podrobné informace o vybavení, o poskytovaných službách, cenách a kapacitě jednotlivých zařízení. Kapitola ubytování je rozdělena na dvě části – kempy a restaurace. Dalšími samostatnými kapitolami jsou pak Congres

Guide, zaměřený na tipy pro uspořádání kongresů a školení pro firmy, a Spa Guide, kde najdete celkový přehled lázeňských zařízení. Hotel Guide je vhodným pomocníkem nejen pro odborníky v cestovním ruchu, ale pro všechny, kteří rádi cestují po Slovensku.

www.travelguide.sk

1. Jak se jmenuje největší přehrada na Slovensku?

- a) Zemplínská Šírava
- b) Liptovská Mara
- c) Oravská přehrada

2. Které slovenské město má největší zachované středověké náměstí?

- a) Bratislava
- b) Levoča
- c) Trenčín

Své odpovědi nám pošlete do 15. března z www.kampocesku.cz/souteze nebo poštou na adresu redakce. Čtyři autoři správných obdrží odpovědi publikaci Hotel Guide 2020 od Cestovní agentury HEPEX, s. r. o.

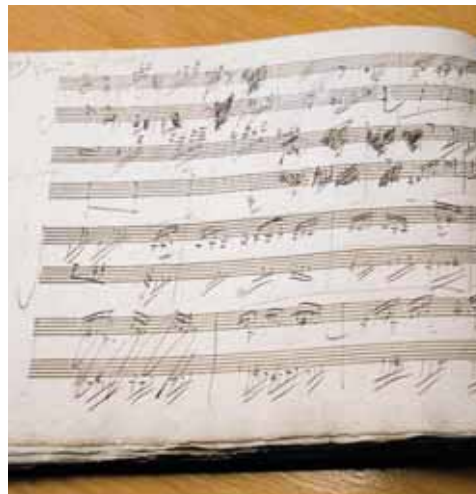
Německo slaví 250 let BTHVN

Víte, co nebo kdo je to BTHVN? Touto zkratkou se podepisoval hudební génius Ludwig van Beethoven. A Německo bude kvůli němu letos na nohou...

Slavný skladatel se narodil 17. prosince 1770 v Bonnu a navzdory despotickému otci, který ho nutil ke hře na klavír, si od mala vytvořil pozitivní vztah k hudbě. Jako chlapec začal skládat a důležitým impulsem byla jeho cesta do Vídně v roce 1787, kdy se údajně setkal s Mozartem. Od svých 24 let trvale žil ve Vídni a studoval zde u významných hudebních skladatelů. Před třicítkou svého věku u něj nastaly problémy se sluchem a později deprese. Sluch zcela ztratil kolem 45. roku života, a přesto vytvořil svá stěžejní díla. Mezinárodní dosah skladatele lze dokumentovat třeba na kuriózní drobnosti. Když se totiž vyvíjel zvukový nosič CD, tak manažer Sony Norio Ohga trval na tom, aby se Symfonie č. 9 vešla na jeden disk. Nahrávka trvala 74 min., a tak byla stanovena požadovaná paměťová kapacita zvukového CD.

Milovníci jeho hudby budou mít jedinečnou příležitost vnořit se do jeho hudby v průběhu celého roku. Německo chystá více než 1 000 akcí a více než 800 „Hauskonzertů“, kde zazní nejen jeho nejslavnější skladby, ale i méně známé kousky z jeho úctyhodné tvorby v počtu 722 děl. Již v prosinci 2019 došlo k znovuotevření jeho rodného domu v Bonnu, který stálou expozicí připomene

skladatelův život. Od března do začátku května v rodném městě Beethovenovy matky v Koblenzi můžete zhlédnout divadelní představení Můj syn Ludwig. Jeho hudba zazní 14. dubna v Osnabrücku, 12. června na zámku Schwerin nebo třeba 20. června v zámecké zahradě Rheinsberg. Beethoven bude 5. července součástí hudebního léta na zámku Waldenburg, v srpnu třeba ve Wiesbadenu

Partitura v Beethovenově rukopisu

Ludwig van Beethoven na portrétu Josepha Karla Stielerera (1820)

nebo Kasselu a v Bayreuthu. Plánovaná je také plavba hudební lodi s bohatým programem mezi Bonnem a Vídní (12. 3. – 20. 4.) s celkem 14 zastávkami. Soudobí skladatelé se mimo jiné pokusí dokončit jeho 10. symfonii. Celý hudební rok uzavře koncert 17. prosince v operním domě v Bonnu jeho slavnou Devátou symfonií.

Vivat Beethoven 2020!

www.bthvn2020.de

Zajímavou technickou památkou je vodní ..., uvedená do provozu již roku 1912. Původní čistě secesní charakter budov doplnily modernější objekty. Betonový most u elektrárny je dlouhý 57 metrů										
POMŮCKA: ASA, MAKA	GONIOM. FUNKCE	1. DÍL TAJENKY	SPZ PISKU	RYBÁŘOVA POTŘEBA	DVAKRÁT SNÍŽENÝ TÓN E	ÚDAJE	ZVYŠOVÁNÍ VYKONU DROGAMI	AKADEMIE VĚD ZKR.	PULZ	OZNAČENÍ CITLIVOSTI FILMU
ZÁNĚT						ÚDAJE				
HOMÉROVA BÁSEŇ						OBILNINA ŘÍMSKÝCH 1995				
ZÁPOR			TÁBOŘIŠTĚ DEPILAČNÍ KRÉM					ZNAČKA PASCALU JEDNOTKA TLAKU		
ULTRA-KRÁTKÉ VLNY ZKR.				JAS ČESKÝ ZPĚVÁK KAREL ???					2. DÍL TAJENKY	INICIÁLY REŽISÉRA LIPSKÉHO
ČÁST ŠVU					HODNĚ AMERICKÉ ZVÍŘE					
PŘÍMÝ PŘENOS NADPORUČKÍ ZKR.						VLNĚNÁ LÁTKA ZÁMEK VYCH. ČECH				
DONUCOVÁNÍ							RODNÉ ČÍSLO ZKR. VÝROBCE DLAŽDIC			ASTROLOGICKÉ ZNAMENÍ
VOZKOVO CITOSLOVCE			ŘÍČNÍ RYBA JMÉNO SKLADATELE HURNÍKA					SLOVENSKÁ POLNÍ MÍRA STAROGERM. ZNAK		
TI DRUZÍ				AKVARIJNÍ RYBIČKA PISM. RECKÉ ABECEDY						
CIZÍ MUŽSKÉ JMÉNO					PÁCHNOUCÍ ZVÍŘE AMER. SPIS. MARK ???					
PRSKNUTÍ		KRÁČET UNAVENÁ CHUZI				OSOBNÍ ZÁJMENO SPORTOVNÍ KLUB ZKR.				TROUCHNIVĚT
SPZ PARDUBIC				ZN. WATT-SEKUNDA VÁHAVÝ SOUHLAS			ZPĚVNÍ HLAS ARABSKÉ OSLOV. OTCE			
INICIÁLY ATLETA ŠEBRLEHO			DRUHY BAVLNY TEN					INICIÁLY ZPĚVAČKY LANGEROVÉ SPOJKA		
CHOBOTNATCI						DĚTSKÉ OSLOVENÍ BABIČKY				
ČÁST MŠE						ZMĚŇOVAT SE DO ŠÍŘKY				

Poznáte místo na fotografii?

a) Zelný trh s Redutou v Brně, 1827 b) Ovocný trh v Praze, 1907 c) Uhelný trh v Praze, 1916

Tajenku křížovky a odpověď na fotohádkanku nám zašlete do 15. března z www.kampocesku.cz/souteze nebo na adresu redakce. Dvakrát tři autoři správných odpovědí obdrží mapu věnovanou vydavatelstvem **Kartografie PRAHA.**

Podmínky soutěží najdete na www.kampocesku.cz/vseobecne-podminky. Soutěžící účastí v soutěži souhlasí se zařazením všech svých osobních údajů poskytnutých v rámci soutěže do databáze pořadatele soutěže za účelem vyhodnocení a předání výher. Výherci budou informováni redakcí a výhry jim budou zadavatelem soutěže rozeslány do 15. dne v měsíci.

Správné odpovědi a výherci

Soutěže za měsíc leden–únor 2020.

Celkem došlo 2 483 odpovědí, 2 419 z internetu a 64 dopisů, z toho 1 352 žen a 1 131 mužů.

Edice ČT

otázka: Kolikátý skončil český národní tým na mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2019?

odpověď: c) čtvrtý

soutěžilo: 623 čtenářů; 619 správně; 4 špatně

výherci: J. Matýs, Beroun; J. Ševeček, Brušperk; P. Krause, Jablonec nad Nisou

Kartografie Praha

otázka: Na počátku 9. století vzniklo vysoko nad řekou Vltavou nejstarší slovanské hradíště, na kterém byl o něco později postaven také nejstarší křesťanský kostel v Čechách, kostel sv. Klimenta.

Jak se hradíště jmenovalo?

odpověď: c) Levý Hradec

soutěžilo: 617 čtenářů; 612 správně; 5 špatně

výherci: J. Rybářová, Kutná Hora; B. Senderáková, Nová Včelnice; P. Bílík, Příbor

Fotohádanka

otázka: Poznáte místo na fotografii?

odpověď: c) Klášter Hradisko, 1845

soutěžilo: 653 čtenářů; 614 správně; 39 špatně

výherci: P. Sazeček, Brno; H. Čermáková, České Meziříčí; I. Obradovičová, Hranice u Aše

Křížovka

... přírodní krajinářský park

soutěžilo: 590 čtenářů; 589 správně; 1 špatně

výherci: V. Pojmanová, Havlíčkův Brod; J. Černá, Chomutov; M. Dostálová, Náměšť na Hané

Všem výhercům srdečně blahopřejeme.

Nejvíce odpovědí na soutěžní otázky do redakce zaslali čtenáři z okolí distribučního místa Ústí nad Orlicí. Poměr počtu obyvatel v závislosti na počtu došlých odpovědí rozhodl, že prestižní certifikát

Mazaní čtenáři

uděluje redakce magazínu KAM po Česku za vydání leden–únor 2020

Informační centrum města Ústí nad Orlicí
Sychrova 16, 562 24 Ústí nad Orlicí

Luděk Sládek
šéfredaktor

tomáš
císařovský
retrospektiva

31. květen – 6. říjen 2020

**alšova
jihočeská
galerie**

FOR BIKES

11. MEZINÁRODNÍ VELETRH CYKLISTIKY

- NEJVĚTŠÍ CYKLISTICKÝ VELETRH V ČR
- TISÍCE KOL A ELEKTROKOL VŠECH RENOMOVANÝCH ZNAČEK
- NOVINKY A ZAJÍMAVOSTI
- TESTOVACÍ DRÁHY
- BOHATÝ DOPROVODNÝ PROGRAM

PŘEDPRODEJ
VSTUPENEK
vstupenky-pva.cz

PVA
EXPO PRAHA

www.forbikes.cz

20.–22. 3. 2020

HLAVNÍ PARTNER VELETRHU

Rakousko
přijedte
a ožijete

OFICIÁLNÍ VOZY

